

No. 62

PLANTA8

LA REVISTA SATÍRICA, BURLESCA I NO OFICIAL
DE LA FACULTAT DE FÍSICA DE LA UB e^{xot}

4€

Presentacions

NINETALES

0038

Igual que el pokèmon, és una diva com ella sola. És l'últim bastió de l'antiga planta 8 tal i com la coneixem. Encara que sigui la mami del grup és la més fiestera. Es posa trista quan parlem de vendre aquesta revista, ja que és l'última, però en realitat està desitjant que s'acabin les reunions del dijous a les 13.45h per poder prendre el sol.

ARCANINE

0059

És una de les veus cantants a la revista, no és el més antic però sí el més vell. Agafa inspiració per la revista a les sortides que organitza l'Imerso i ens sorprèn dia a dia amb les seves habilitats tecnològiques. Com s'observa a la imatge, l'Arcanine té una quantitat molt envejable de cabell, a la propera edició hauria d'explicar la rutina que segueix.

AUGMON (BLACK)

????

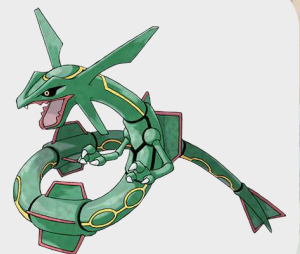
Aquest cabrón ha sigut l'artífex de coses ben puntuals de la revista: la primera versió del que va acabant sent el video de promoció, un article on la meitat de coses no tenen sentit a no ser que tinguis un traductor al costat... És una persona que també està desitjant sortir de l'associació degut a la seva jubilació (acaba la carrera). Tot i així sabem que podem seguir comptant amb el seu esperit de l'humor en les venideres revistes.

RAYQUAZA

0384

Ningú mai ha sabut d'on ha sortit, que està fent amb la seva vida ni quin és el seu objectiu, però quan apareix tothom sap que alguna cosa està a punt de passar. El misteri l'envolta (li agrada anar de tardes) i actua només en moments de desesperació (ha escrit els seus articles dos dies abans de publicar la revista xd). En qualsevol cas, aquest any s'ha tornat una peça clau pel desenvolupament de les reunions de planta 8 i per la vida a la facultat (li agrada més la festa que a un tonto un llapis).

GROUDON

0383

Tal com la llegenda diu: Groudon descansa enterrat en magma i quan desperta, fa que els volcans entrin en erupció. Amb aquest redactor, passa algo semblant. Està a totes les reunions (menys quan té parcial de FiEstat) i no s'entera ni del clima. Però de sobte, les seves neurones comencen a jugar un partit i revoluciona amb parides magistrals qualsevol cosa que s'estigui dient en aquell moment. De la mateixa manera que Groudon movia els continents, aquest redactor commou als integrants de Planta8 amb les seves barbaritats.

REGIROCK

0377

El nostre amant de la frase "dur de collons" és qui més promou l'estereotip de negoci familiar (màfia?). És tan imponent que sembla un porter de discoteca: et diu que no amb el dit i saps que has de callar i fer el que et digui (papi). Connoisseur de l'alimentació, és fidel fan del menú tres i posseïdor d'entrepans tan apetitosos que el de mètodes li'n vol robar. Segur que acaba sent successor de la veterania de la redacció (si no surt el GTA VI abans).

TANGROWTH

0456

Corn bon guiri que és, ha gentrificat Planta 8 amb un article de brainrot americà al més pur estil expat in Barca. Per algun motiu que encara no acabem d'entendre, fa els articles de la revista a LaTeX (friki) i, en canvi, els informes de FLab en Canva (¿?¿?). Li ha dedicat un sencer a en Vanuel Marela, perquè no hi ha res que desprengui més energia de primer que fer un article al més pur estil FLab sobre les seves parides.

RALTS

0280

La seva poca participació a les reunions o el serrell que li tapa els ulls et poden fer pensar que no li interessa la revista, però la realitat és que ha estudiat més per fer articles de planta 8 que pel grau de física. A les hores de classe la podeu trobar o bé a la facultat de geologia entre roques i mineralts (això és un joc de paraules), o bé comptant forats a la facultat per escriure un dels articles més interessants d'aquesta edició.

INKAY

0686

Igual que Inkay, aquesta dibuixant fa màgia amb la tinta. Va entrar a Planta 8 gràcies al nepotisme, però ha resultat ser absolutament brillant - i sense necessitar òrgans lluminosos, que és l'única característica que he pogut trobar d'aquest pokémon. Gràcies a ella, Planta 8 s'ha tornat una revista pràcticament sagrada. Habermus Octavi!

SIMISEAR

0514

Tot i poder fer la facultat un polsim de cendres en qualsevol moment, va decidir tenir pietat quan li vam robar l'agenda. L'únic lloc on la trobem on fire és en l'elaboració de "El Retorn d'en Schauman", el cor de la revista. Gràcies a ella, deixarem socarrats a tots els competidors i ens convertirem en la revista nº1 de la facultat!!!

DEINO

0633

Per a molts de nosaltres, és l'anunciador del vídeo d'Ocell de Pedra i un gran descobriment com a redactor. Si fos per ell, la revista sencera estaria escrita en japonès i plena de referències a videojocs. Potser no ho ha fet perquè l'ha frenat aquest serrell que porta, com a escut contra tot allò que li fa enrere per culpa de la seva timidesa.

BLAZIKEN

0257

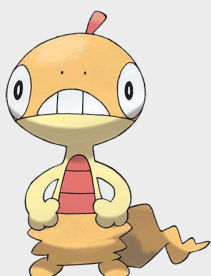
Sempre et diu que sí, disposat a tot. Fins i tot a rescatar flams atrapats a les aules i cuinar pastís de formatge per animar el dia a tothom. Ha desistit en intentar dinamitzar les reunions de la revista, trobant consol en fer les actes cada cop més incomprensibles. Com el seu pokemon el podràs reconèixer per la seva icònica cabellera única a la facultat. Fonts fiables dirien que és l'origen de la seva personalitat i saviesa. PD: Em sembla prou icònic que la debilitat de Balziken sigui "volador".

CHIKORITA

0152

Plantant-se sens falta a cada reunió, convalescent si cal, creuries que és una màquina de redactar. Però no sembla adonar-se que un pokemon només pot conèixer 4 moviments, i entre la revista, el CAU, recuperar-se d'una grip i estudiar física no li dona la vida. A veure si l'any vinent aconseguirà redimir-se per haver escrit aquella historieta dels Joans, i fins llavors esperem pacientment la pròxima ració de pastís casolà.

SCRAGGY

0559

A primera vista pot semblar una persona més aviat despistada i maldestre. I potser és cert, però també és cert que ha estat un dels pilars fonamentals de la revista, prioritzant la redacció d'articles a l'assistència a classe de mètodes. Ja sigui per fer un powerpoint o un postre, estem davant d'una persona que ho dona tot (potser massa) per la revista.

MEOWTH

0052

Peus de gat posats i cua llarga, no necessita res més per escapar de les reunions i marxar a escalar. Ha fet un article de merda molt bo, renovem el contracte per dues temporades més. Vigileu nois i noies de física ub, és potencialment la persona que més cors pot trencar de la revista: té mullet, té arto i no té caspa.

AGUMON HAKASE

????

Poques persones a la redacció saben qui és, menys li posen cara i encara menys li han dirigit la paraula. No s'ha presentat a una misèra reunió. Ni falta que li fa. Ha vingut a escriure el seu article i a deixar-se de la resta de punyetes. Deu tenir la millor ràtio de productivitat de tota la redacció. Diria que és el primer matfis en escriure un article. Segurament ho estigui inventant. Ho direm igualment.

BLIPBUG

0824

Com si es tractés d'un cuc en una poma, apareix en els moments més oportuns per sorprendre'ns. La revista necessita reforços d'última hora? De sobte apareix i fa la feina. Sopar de Planta 8? Ve per explicar-nos allò que esperem sentir. Necessites un article sobre termodinàmica? Ell n'és l'indicat.

8 NEWS

El degà es presenta com a candidat a nou papa de Roma

Després de l'estrepitós fracàs a les eleccions al rectorat de la UB, el degà de la Facultat de Física, Graugeni Eugés, ha decidit participar en el nou Conclave i postular-se com a candidat al papat de l'Església catòlica.

Segons ens confirmen veus properes a la redacció de Planta 8 provinents del Vaticà, la seva campanya "Una manera diferent" no està calant molt bé entre la resta de cardinals, bàsicament perquè cap parla català i no entenen què els diu. Tot i això, se sent optimista amb tants cardinals italians, confessant sentir-se com si mai hagués marxat de la facultat.

Malgrat tot, el futur no fa bon aspecte de cara a les pròximes eleccions. A causa del límit d'edat màxima fixat en vuitanta anys, més de la meitat del professorat de la facultat queda automàticament descartat del procés de votació, fet que redueix dràsticament les ja baixes probabilitats que tenia de guanyar.

"¡Esto es una vergüenza, coño! ¿Toda la vida donando mi sueldo al Opus Dei para que ahora me vengan con estas?" —exclamava molt enfadat un professor de la facultat—. *"Pero bueno, pensándolo mejor... ahí dentro no puedo ver a mi Depor, así que ya me viene bien quedarme fuera."* —confessava entre riures estossejats de tabac.

Des de Planta 8 continuarem informant sobre l'estat de les eleccions al bisbat de Roma, tot i que malauradament no hi haurà cap *fumata* provinent de la sala d'assos, que bastants alarmes d'incendis hem tingut ja al llarg del curs.

GAIA ha inventat estrelles de la seva base de dades

La redacció de Planta 8 ha aprofitat la seva posició dins de la Facultat de Física per infiltrar-se al Departament de Física Quàntica i Astrofísica amb l'objectiu d'investigar un rumor inquietant que ens ha arribat. Després de mesos d'indagació i d'hores interminables de recerca (algunes d'elles passades mirant fixament el cel nocturn), podem concloure amb total seguretat que la missió espacial GAIA s'ha inventat estrelles i altres cossos celestes per justificar el pressupost multimilionari de la seva operació. Segons fonts internes, la base de dades del projecte ha estat ampliada artificialment amb objectes inexistents per impressionar la comunitat científica i garantir futurs fons de finançament.

L'escàndol es va destapar quan un grup d'astrònoms aficionats va intentar localitzar Alpha Centauri, Vega i Polaris amb un telescopi casolà des del terrat d'un edifici. Malgrat seguir les coordenades proporcionades per la mateixa GAIA, cap d'aquestes suposades estrelles va poder ser observada (feia núvol, però això és un detall menor). Davant d'aquesta sorprenent revelació, s'ha arribat a la conclusió que aquestes estrelles simplement no existeixen i que han estat afegides a la base de dades per enganyar el públic.

Però la polèmica no acaba aquí. Els investigadors de Planta 8 han anat més enllà i han provat de localitzar el Sol durant una intensa exploració nocturna. Els resultats han estat igual de preocupants: per molt que s'ha mirat el cel, el Sol no hi era enlloc. Aquest fet ha reforçat la teoria que, de fet, el Sol també podria ser una estrella inventada. Si realment existís, per què desapareix cada nit sense deixar rastre? No es pot descartar que es tracti d'una projecció hologràfica creada per alguna entitat oculta amb interessos foscos.

Davant d'aquestes inquietants troballes, exigim una explicació immediata per part de la comunitat científica. Està tot l'univers manipulat? Ha estat la humanitat víctima d'un frau astronòmic de proporcions còsmiques? Seguirem investigant i informant en properes edicions.

El transfons del ballarí dels guatekes

Els nostres enviats especials a la gespeta de Biologia, també coneguda com el quadrat de les Bermudes dels cigarrets de liar, han pogut confirmar que el ballarí insaciable sense samarreta dels guatekes té la malaltia del "Baile de san Vito". Els biòlegs han recorregut a rituals antics oblidats per la ciència moderna: sacrificar alumnes de primer que encara no saben com es fa una incidència en la prematrícula. Aquests, innocents i vulnerables, són empesos a pujar a la taula de ball a perrejar frenèticament per intentar calmar la coreomania, on només els més resistents sobreviuen al reggaeton i a les esquitxades de calimotxo a 1€.

Però després d'un parell de cerveses, el misteri s'aprofundeix. La teoria de la conspiració més comentada era la similitud a en Gristiano Cermani del gogó que es contorsiona talment com si fos un salmó en una planxa calenta enmig d'una pila d'universitaris alcoholitzats. Un estudi comparatiu realitzat per alumnes de primer amb molt de temps lliure i una pissarra tàctil en una sala d'estudis, mostra una inquietant coincidència facial entre el ballarí i el professor. El que alimenta la teoria és que mai s'han vist en una mateixa habitació als dos junts i la veritat és que no se sap quina és l'activitat dels dijous de guateke d'en Gristiano Cermani.

Els investigadors de Planta 8 es van desplaçar a les 23:00 del vespre del guateke d'abril fins al despatx 057V, suposadament habitat per en Cermani. El despatx estava tancat, les llums apagades i l'únic soroll que se sentia a l'interior era un lleuger "*perreo intensito*" procedent de darrere d'una paret falsa. Quan vam trucar, una veu amb accent italià va cridar: "*Tenim un laboratori que gira sobre un altre laboratori!*". Continuarem investigant què fan els professors italians en el seu temps lliure.

Planta 8 roba un mico

Diverses associacions s'han queixat al grup de Whatsapp sobre un increment en la pudor i soroll a la sala d'assos per sobre del normal. No, no és culpa del microones sense netejar ni d'un augment en la freqüència d'assajos de Coriolis, sinó de l'última adquisició de Planta 8.

Després de l'estrès acumulat a la redacció any rere any pel fet de no arribar a temps d'acabar les revistes, Planta 8 va aprofitar la multitud de gent a l'últim Guateke de la Facultat de Biologia com a distracció per baixar als laboratoris i robar un mico.

L'Eugeni, un petit mico d'escassos anys de vida, anava a ser sotmès a un assaig clínic amb vacunes dissenyades per a administrar l'eutanàsia a pacients terminals. Malauradament, el destí li vaticina un futur encara pitjor: escriure articles per a Planta 8 tancat a una guixeta la resta de la seva vida.

Després de la visita d'un entusiasmada estudiant mate'físic a l'última reunió de Planta 8, l'alumne va explicar a la redacció sobre el **Teorema dels Micos Infinites**. Resumint ràpidament, fonts fiables (Wikipedia) diuen el següent:

"El teorema dels micos infinites és una proposta d'experiment mental que afirma que un mico picant tecles a l'atzar en una màquina d'escriure durant un temps infinit gairebé amb tota seguretat acabaria escrivint les obres completes de William Shakespeare."

Com que els articles de Planta 8 són d'una qualitat considerablement inferior a una obra de Shakespeare, la redacció es troba optimista vers l'any vinent, amb l'esperança que Planta 8 #63 estigui acabada a temps de forma totalment autònoma.

Planta 8 extorsiona negocia amb Salvador Illa

En un nou esforç per intentar dirigir el país, Planta 8 ha intervingut a la Generalitat per tal de tornar el sistema educatiu català encara més decadent del que ja és. La proposta era ben simple: acabar amb l'assignatura de física a batxillerat. Amb això, els professors de Física UB es veurien obligats a baixar notablement el nivell de les assignatures, fent que nosaltres siguem els últims físics ben preparats de Catalunya (realment no-més volem aprovar electrodinàmica).

Tot i les amenaces de piular la frase *“la capital de Catalunya és Barcelona, no Madrid”*, el govern d'Illa no va veure amb bons ulls la proposta. Per sort, a Planta 8 regna la moderació i la bona entesa (hem segrestat els consellers), amb la qual cosa s'ha aconseguit arribar a un acord encara millor: fusionar-la amb química. D'aquesta manera s'aconsegueix (a més del ja comentat) que els alumnes interessats en la física deixin d'estar-ho perquè la química els dona la xapa, causant a llarg termini una reducció de fins al 33% de les cues al bar. Hem de reconèixer, però, que la brillant idea de fusionar dues assignatures que

no tenen un sol punt en comú en tot el pla docent no ha estat de Planta 8, sinó del mateix president (s'ha guanyat la llibertat de la majoria dels consellers).

Tot i que la mesura ha estat criticada per absolutament tothom, els alumnes d'en Germani l'han aplaudit amb contundència. Comentaris com *“Així els de l'M2 també suspendran FonMec”* s'han pogut escoltar a les aules de primer els dies posteriors a l'anunci de la proposta. El deganat també ha celebrat la notícia en estimar una pujada del 420% dels ingressos en segones (i terceres i quarts...) matrícules als cursos de primer.

La cua del festival de primavera deixa en ridícul la cua dels micrones

Aquest passat 7 de maig es va celebrar el magnífic i esperat festival de primavera a un local clandestí i sense permisos a cert lloc classificat. Alumnes a partir de segon i aquells de primer que tenen padrins i/o amics enrotllats han esperat aquest esdeveniment des de principis de curs. Alguns d'ells fins i tot asseguren que estan fent quarta matrícula de FonLab tan sols per poder allargar la carrera i assistir-hi. Mentre els assistents feien hores i hores de cua vam aprofitar per entrevistar a alguns dels seus espectadors just abans d'entrar. N'extraïem les següents declaracions:

“Jo vinc perquè els meus amics venen.”
“Festival? Jo sóc aquí per veure l'anunci de Planta 8, m'encanta Planta 8!”
“Ja fa uns anys que venim i sempre és el mateix... Gent intentant que et canviïs a aplicada...” *“Ep, perquè no hi ha hagut operador alfa aquest any?”*
“Have you seen a barCa store?”
“gruuuugrullululugrrrgruuuululululuu (he vingut expressament de l'atri per a poder veure el festival, tenia massa FOMO).”

Com podeu comprovar el festival té un públic molt agraït i entusiasmada i a Planta 8 no hi ha autocensura. *Esponsoritza H&S

Tot i no poder accedir al festival i morir-nos de FOMO, vam poder determinar que, efectivament, haguessis tingut temps d'escalfar 3 carmanyoles diferents un dimecres a quarts de 2 als microones del menjador abans que poguessis entrar al festival.

Torna la TUPAC! El pla malvat del Dr Butano

El malvat Dr. Butano ha reaparegut amb una nova amenaça: Destruir la capa d'ozó.

Conegut per la majoria de físics per la seva aparició en el festival de primavera de 2017, on va ser derrotat per l'heroic Schauman, ha reaparegut després de 8 anys en les ombres. Però ara no està sol, sinó que és el líder del TUPAC (Terrorist Union of Pure and Applied Chemistry), el segon grup terrorista de caràcter químic més gran després de les companyies farmacèutiques.

Resulta que el seu pare, el Dr. Propano, va ser un químic prodigi que va fundar una empresa de clorofluorocarbonis. Degut a la prohibició dels CFCs pel Protocol de Montreal per a la preservació de la capa d'ozó, van haver de tancar l'empresa i la família quedà arruinada. El Dr. Butano va prometre venjar al seu pare i després de molts anys d'experiments (i alarmes d'incendis), ha aconseguit crear una molècula que ha anomenat mega-CFC amb la capacitat de destruir el 99,9% de la capa d'ozó.

Amenaça amb alliberar el mega-CFC si no es compleixen una serie de demandes:

- 1- Permetre entrar amb bata al bar.
- 2- Modificar el codi penal per a afegir una delicta de "injúries contra la química" on es prohibeix queixar-se de l'assignatura de química de pri-

mer o fer servir el terme "llepaprovetes". Incomplir la llei comporta la pena de mort, o encara pitjor, ser forçat a aprendre's de memòria totes les reaccions de formació de compostos orgànics.

3- Legalitzar relacions sexuals amb tubs d'assaig.

4- Reconèixer el matrimoni amb matrassos Erlenmeyer.

5- 100.000€ de permanganat de potassi.

El molt idiota ens ha amenaçat a omplir la sala d'assos d'amoníac si no publicavem les seves demandes, com si des de Planta 8 anéssim a deixar passar l'oportunitat de tindre una 8 news més per a omplir espai.

Quimifesta s'infiltra a Fisicofest

Notícies fresques, notícies fresques...!! S'ha despatat el motiu pel qual hi ha hagut tantes males sensacions entorn el Festival de Primavera d'enguany: Quimifesta s'ha infiltrat a Fisicofest i l'ha rebenat per dins.

Encara no tenim clar si Quimifesta es va infiltrar entre el grup que havia de fer el traspàs i va desmoralitzar els nous integrants o si s'han infiltrat aprofitant l'entrada del relleu. El cas és que el micròfon que tenim instal·lat a la sala d'associacions ens ha permès escoltar a més d'una persona dient que aquesta primavera sembla que fins i tot es pot parlar amb Quimifesta i que a més no semblen producte de generacions i generacions d'inanició mental (creiem que es deu a que no deuen haver aprovat l'assignatura de química retardant).

Tanmateix, aquest fet ens deixa amb un dilema molt important a abordar. Tot i que el Festival de Primavera hagi estat una bona merda, sabem que la mà dels químics ha actuat sobre Fisicofest. Permetem que això continuï sense pertorbar resignant-nos a jugar-se-la o hem d'actuar com a facultat abans del proper Sant Albert?

50È ANIVERSARI DE L'ASSOCIACIÓ SATÍRICA, BURLESCA I NO OFICIAL DE LA FACULTAT DE FÍSICA

L'abril d'ara fa cinquanta anys va néixer l'associació que avui coneixem com a Planta 8, i en honor al seu aniversari hem volgut dedicar aquesta pàgina a explorar l'impacte d'aquesta llarga història en les revistes actuals.

En tots aquests anys s'han publicat 62 revistes, i encara que hagin patit grans canvis respecte als seus inicis, com pot ser en el format o el mateix títol, ja fa molts temps que es manté l'esperit de què hauria de ser una Planta 8. És tot un privilegi poder formar una de les tradicions de la facultat, i gràcies a això es fa possible la impressió i venda anual de centenars de revistes, les quals comportarien uns costos i riscos quasi inasumibles per a una nova associació. No només això, sinó que aquesta bona fe acumulada també ens permet parlar amb el professorat a l'hora de fer entrevistes o articles, o fer activitats i jocs absurds, com pot ser un concurs de dibuixar castanyes, i que la gent els hi doni una oportunitat.

I és que per a nosaltres redactors i redactores (i dibuixants!), Planta 8 és un lloc molt únic dins la vida universitària. Que a més de proporcionar un entorn on un pot expressar-se creativament, també et dona la satisfacció de compartir les teves aportacions amb els teus companys (i potser algun futur friki que d'aquí a 5 anys es posi a rebuscar entre

números vells). Però Planta 8 és més que una revista, on les reunions que es fan cada dijous, essent no molt diferents d'un grup d'amics disfuncional, són el component preferit de molts dels redactors. És un espai on pots conèixer a excèntrics estudiants de tots els cursos amb els quals potser mai hauries parlat, un lloc on s'intercanvien parides i idees de bomber amb total naturalitat.

Però per moltes reunions parlant d'activitats que mai es portaran a terme o xerrant de coses que no tenen a veure, la tradició dicta que al final d'any ha d'haver-hi una revista, i que almenys s'hauria d'intentar que arribi al nivell de les anteriors. I és per aquesta pressió del que suposa publicar Planta 8 que es fan aquests esforços extres, i amb sort aconseguir un resultat del qual poder estar orgullosos.

És per això que des de Planta 8 **et donem les gràcies a tu**, lector o lectora, per fer que tota aquesta experiència sigui possible, i a totes les generacions de lectors i redactors que ens precedeixen per a fer que planta 8 sigui el que és ara, en especial al valent grup que va fer l'important esforç de reviure-la el 2017 després d'anys d'inactivitat. I perquè Planta 8 duri 50 anys més, recorda: **Compra Planta 8!** (i si mai vols, escriu Planta 8! Que per fer una revista calen tant lectors com redactors)

PARIDARI

Albaladejo, V.

A1. No tengo acento de ningún sitio, simplemente mis padres no me dotaron del don de pronunciar la s y la z.

A2. - Alumne: ¿Hay preguntas que restan?

- Vicente: Y que suman.

Bech, J.

B1. Tots us heu mullat algun cop pel matí o al vespre.

B2. No ens precipitem. [Classe de meteorologia]

Bladé, I.

B1. It's like trying to make a dolphin jump, but the dolphin won't jump!

B2. What the fuck is his name?

B3. Potser plou poc i tens una mica de chimichurri.

B4. Now I have 50 less people who will do this dumbass mistake.

Bosch, S.

B1. Perquè sortiu dels dubtes, ho faig intuïtiu, un mirall còncau és aquell que té concavitat i, en canvi, un mirall convex és aquell que té convexitat.

B2. Posem per cas un ull. Tu tens un ull no? Bueno, l'altre també, però agafem un ull.

B3. Ara m'obligues a que ho expliqui bé.

B4. Ho confesso... Sembla que no, però alguna vegada m'he equivocat amb els signes.

B5. El llenguatge és un enemic de l'alumne.

B6. Jo ho dic de bon rotllo, a mi em queda un any.

B7. La causa de totes les aberracions és la dura realitat.

B8. El que hem dit des del primer dia és tot fals.

B9. Els miops són una plaga! És molt serio, eh?

B10. No has sentit parlar dels miops o què?

B11. Si sou miops, no us sentiu al·ludits de ser anormals.

B12. El dia que ve, desil·lusionarem a tot el personal.

Bulashenko, O.

B1. Cuando llega rebajas Corte Inglés, la puerta hace presión a todos los humanos.

B2. Bueno, 12 centímetros es bastante, es apreciable... ¿no?

B3. La placa se resfría.

B4. Vosotros habéis pescado en invierno? jeje

B5. No me da tiempo, os contaré un chiste.

Casalderrey, J.

C1. He arruinado mi carrera política.

C2. No hay elecciones.

C3. Si me traéis más galletas os apruebo.

C4. Meter esto aquí y expandir este chorizo.

C5. Este juego se llama permutaciones con repetición.

C6. Si veo 2 trenes me voy muy contento a casa.

C7. Quiero saber la altura media de las mujeres catalanas entre 19 y 22 años.

C8. - Alumne: ¿Porqué has hecho $\Delta y=0$?

- C: Pues porque puedo

C9. Al elevar al cuadrado bajas un piso del CosmoCaixa.

Castan, T.

C1. Avui dia no sé si es fa molt, però abans se li donava crèdit a qui tocava.

C2. El següent tema, el cinc, el fareu quan acabeu el quatre.

Costache, M.

C1. Miércoles test. ¿No sabías? Lo siento.

C2. Yo creo que está bien tener problemas.

C3. Perdón, ayer estuve en un partido de fútbol con mi hijo y no tengo voz, estuve gritando.

C4. Es la fórmula de Einstein, que la tienes en la camiseta y todo esto.

Fernández, JM.

F1. La termo... Es una pseudociencia, no?

F2. Que li passa llavors al cabell, als que en teniu?

F3. Sou tots verges, parlant físicament.

Ferrater, C.

F1. A mi m'agrada més així tot recte, però no passa res perquè la màquina ajunta als negres.

Figueras, C.

F1. Jo pujo la muntanya i em canso com un negre.

Fiol, T.

F1. Senyors morts amb barba... Els confonc tots.

F2. Fumar dona Nobels.

F3. Hi ha algú argentí a classe? Era per posar 'Orto' com abreviació.

F4. Tinc cara de profe d'àlgebra i això no imposa gaire.

F5. Si és que no atureu-me, de manera pacífica.

F6. Norma Manhattan o per vosaltres, norma Eixample.

F7. És com la tònica, requereix temps per a que t'agradi.

Fraile, A.

F1. Arriba, abajo, pal centro y pa dentro.

Formosa, J.

F1. Heu entès algo o aneu més perduts que la defensa del Real Madrid?

F2. Això ho farem com els enginyers, com micos i miques.

Garrido, L.

G1. Em desexcito.

Garriga, J.

G1. [s'equivoca amb un signe] Hòstia jajaja, bueno he tingut un moment Joe Biden.

G2. Tu pots estar al McDonald's prenent una Coca-Cola i pensant "com actua una càrrega en un camp electromagnètic en situació relativista?" i ho fas i ja està, després ja pots demanar patates

G3. Garriga: Com et dius?

Alumne: Jaume

Garriga: Jaume I

G4. Jo no tinc aquelles tetes

G5. Aquests apunts són al ReyCenter, però segur que els podeu aconseguir al mercat negre aquest que teniu.

G6. [repartint els exàmens] Hem de distribuir la riquesa

G7. Què us plasa? [fent transformades de Laplace]

Germani, C.

G1. Al vector r no l'importes.

G2. Arribeu a l'examen i patiu una desil·lusió, perquè no tindreu il·lusió.

G3. Supposem que la partícula es diu Carles.

G4. Ho repeteixo? [Ningú contesta] Ho repeteixo perquè feu cara com... aquest del Michelangelo... amb el Gesù morto... [Fa una breu imitació de la crucifixió]

G5. Tenim un laboratori que gira sobre un altre laboratori.

Gómez, JL.

G1. Si me veis algún tic extraño que sepáis que son consecuencias de la vida truculenta que he llevado.

G2. ¡No habéis sacado los útiles de trabajo! Solo bebiendo para olvidar... ¿es agua?

G3. Vuestro amigo está nervioso, ya está haciendo striptease de ombligo y todo.

G4. Cuando eres pequeño, un día tus padres te tocan las piernas... en el buen sentido, claro.

G5. Ole, ole, ole, electromagnetismo me pone bien.

G6. Boltzmann era muy apasionado, hizo muchas cosas... se suicidó.

G7. Dirac era de Cuenca, no?

G8. Aquí tenemos lo que decía Terminator: un "problemo".

G9. Pero vamos a ver, ¿tú eres comunista?

Gomis, J.

G1. [En acabar la classe recollint amb presses rep una trucada al mòbil]

És que m'està esperant una dona, però des de fa 30 anys que el fet de que m'espera una dona no em posa nerviós.

Guasch, J.

G1. De vegades soc burro, eh.

Hernández, JM.

H1. Això no sé com es fa perquè no sé Python, però ho he mirat a la Wikipedia fa 10 minuts.

H2. Alumna: la correcció numèrica és important?

J M: Com et dius?

A: Aina.

J M: Vale doncs ara et diré Ana.

H3. Per saber si això està bé, pregunteu-li al ChatGPT i no al professor de teoria de fonaments de laboratori, que no sap fer Python.

Iglesias, O.

I1. No ho dic per tu, però em sorprèn que un alumne com tu, que ha entrat a aquest grau passant per dos batxillerats no sàpiga què és la unitat imaginària.

I2. No és una bola... això és un xiclet que m'he tret de la boca, però s'enganxa.

I3. Bueno, aquesta és una d'aquestes expressions que no serveixen per res... ui, això no m'ho fareu sortir al Planta 3 l'any vinent, oi?

I4. Podem calcular la força sobre algun dels coets que llença el loco de la colina. No cal que digui el nom, ja sabeu qui és.

I5. Has entrat sense saber què és un nombre imaginari??? Cada any venís més gilipollas.

I6. Els australians NO estan del revés com ens pensàvem de petits.

I7. Bueno, i si estiguéssim a la Xina aleshores ching ching chong ching chang.

Labarta, A.

L1. El operador energia potencial es una mierda.

L2. Se le salen los ojos de las órbitas, es brutal.

Latella, I.

L1. Tornem a la eta.

L2. Alumne - Puc fer una pregunta més?

Latella - Mira. [Surt de la classe fent el moon-walk.]

Manrique, J.

M1. [Mira la pissarra en acabar una explicació.] Pensaba que lo entendía, pero ahora no lo entiendo.

Mathieu, V.

M1. Función "una" derivada de la otra, función "otra" derivada de la "una".

Mayol, R.

M1. DNI en la boca. [...] Quan venia la policia a pegar -nos quan estàvem a la universitat és el que ens deien. Bueno, a mí no, que no em van pillar mai.

M2. Hola, dinero, por favor. Tengo hambre.

M3. Imagineu vaselina però per tot arreu: a la cara, a la taula, a les mans... És això que pringa i després t'ho neteges i fa "xop xop xop"...

M4. Bé, ara veurem un exemple amb projectils, que últimament estan molt de moda. [Feia 2 dies de quan es van llençar coets en el conflicte de Gaza]

M5. Aquesta, la Força Führer... és la força que mana.

M6. Insisteixo, no és difícil, però és un rollo de cuida-do.

Martin, E.

M1. Lo siento pero Windows once es un hijo de puta.

M2. A lo mejor se tiene que ir a la universidad privada donde admiten barbaridades como esta.

M3. Biprisma de Fresnel, que es el mateix senyor Fresnel, el de sempre...

M4. Com que això no és important, m'és igual si ho enteneu o no

Moreno, M.

M1. [Se senten rumors a classe, es dirigeix a uns de primera fila] Que parreu de mates vale, però que estigueu parlant de com es cuina el peix em sembla ja...

M2. [Li fan una pregunta] No, no. Tu només t'has de creure el que posa a la pissarra.

Ortin, J.

01. Acabem el càlcul pendent abans no soni l'alarma.

02. [Sona una alarma al carrer] No fotem! Està sonant molt lluny, no? Seguim amb la classe.

03. Quina assignatura us ha tallat avui l'alarma?

04. Comencem ràpid abans que soni l'alarma.

Pagonabarraga, I.

P1. Hi ha molts tipus de vibradors.

P2. No entenc la teva pregunta, però la resposta és sí.

Palassini, M.

P1. No tengo nada contra los medicos, uno de ellos era mi hermano.

P2. Muchos problemas de la vida real se pueden pensar en bolas.

P3. A veces pienso en alumnos, a veces pienso en bolas.

P4. ¿Igual que al principio ir en coche es muy difícil y luego sale automático? Bueno, pues esto nunca sale automático, pero al menos es más fácil.

Parreño, A.

P1. Us estic ajudant a intentar pensar una miqueta.

P2. Parlant de magnituds físiques parlem de negligibles, que no menyspreables. Menyspreables són les persones com el Trump.

Pérez, C.

P1. Que depengui de la condició, no és condició suficient.

P2. Això de menjar guix no és bo per la salut... bueno, riscos naturals.

P3. He fet tantes ratlles que ja no entenc res.

P4. Els electrons són partícules positives.

P5. ... i això diu la llegenda. I Newton no va fer ni puto cas, simplement era un autista.

P6. Ens hauríem d'agenollar i posar-nos a fer genuflexions davant d'aquest invent. (El regulador de Watt)

P7. Què tenies? Un exèrcit de negres a les calderes.

Planet, R.

P1. No heu de fer informes massa elaborats que no fareu mai res que sigui digne de guanyar un Nobel.

P2. Dieu-nos si teniu una parella cabrona.

Polo, MC.

P1. ¡Y EN 3D, Y EN 3D! [Baila egipci]

P2. Quiero hacer esto que me queda poco tiempo. [Mira el rellotge] AAAAA UN MINUTO UN MINUTO ... UNACARGAPUNTUALESTASITUADAENELVERTICE-DEUNCUBO...

P3. Y POR ESO EL CAMPO ES CERO!!!!!! [pausa] Uy, perdón, he gritado. No estoy enfadada ,eh.

P4. Y entonces Brad Pitt dijo PERO YO NO SOY DRÁCULA.

P5. Y vai de güey (by the way), como se dice...

[frase matching amb el Varela]

P6. ¡Ay, no se ha grabado! ¡Mecachis! Me..., me..., me..., me... ¡NO PUEDE SER!

P7. Yo hablo en las pruebas. Me dicen "cállate que me molestas". ¡¡HOMBRE!! ¡¡Quid pro quo!!

P8. Necesito un vector zaragozano que es...? [Se pone a bailar una jota]

P9. Uy ahora (Varela) va a hablar de Faraday... [se sient]).

P10. [Dirigint-se al Varela, que no marxa.] Que les vas a ver el jueves, te lo prometo!!

P11. Te enseñaré chino en tres días

Polo & Varela:

PV1. P: Llevas seis minutos de mi clase.

V: BUEN000

PV2. V: Les voy a contar brevemente

P: Buenoooooooo ya verás

PV3. V: Hago esto y me marchó.

P: De verdad??

Ribó, M.

R1. No sabem ben bé què tenen els militars.

R2. Això es va descobrir gràcies a - ...bueno, dir "gràcies a" és una mica greu... —però es va descobrir gràcies a la Segona Guerra Mundial.

R3. Ara tendim a desprestigiar els petits, però ben utilitzat es poden fer meravelles.

R4. Se li diu branca asimptòtica de les gegants perquè tendeix asimptòticament cap a les gegants.

Ritort, F.

R1. Les trenes són feixos... són feixistes! [Explica d'on ve la paraula feixista] ...però jo no ho soc, no em mireu malament.

Rius, O.

R1. Alumne: Me voy a suicidar

Oriol rient: Allà tens la finestra

Salvadó, J.

S1. Si ara ve i li fotem una castanya angular, gira.

S2. Aquesta distància és important. Quan agafeu una barra de metall i l'accelereu sou lents. Hi ha una distància adequada per apallissar el personal.

S3. [Veient que té 26 frases al partidari de l'any passat] Us prometo que no ho faig aposta.

S4. Jo tinc un problema psicològic.

S5. El Juan ens ha robat el guix, molt important. Que quedi constància.

S6. Les mates es van inventar abans que els guixos de colors.

S7. Ho heu fet amb menors? [Parlant del determinant d'una matriu]

S8. JUAANNNNN!!!

S9. Potser olora a cremat perquè hi ha algú fumant porros a la porta.

S10. Hi ha un bitxo volador molt gran molt gran, voldria matar-lo, però és molt d'hora al matí.

S11. Ens hauríem de comprar un taladro (per molestar els obrers). Nosaltres no podem fer una integral súper xunga per molestar-los.

S12. Quina funció de velocitat ha de tenir un cotxe per atropellar un gat?

S13. Us enrecordeu del teorema de la comparació? Va de comparar.

S14. No sé què estic fent aquí. Algun dia saltaré per la finestra. En resum, numpy.

S15. Després que calculem derivades ens sentim realitzats

S16. Entre màxims i mínims i altra fauna, ho veieu no? [Apunta a una ratlla de la pissarra] Sou éssers visuals.

S17. Bueno, ja esteu preparats per la vida perquè sabeu invertir. Invertiu la vida.

S18. Està malament? És cert, saps què passa? Que d'on no n'hi ha no en raja.

Serra, P.

S1. [Parlant de l'amplada d'un senyal, pregunta un alumne:]

A: Vale, però si la tens petita...

S: M'estàs dient que la tinc petita?

S2. No és que sigui enemic de l'humor però si és el cas m'ho intento estalviar

S3. [Alumna es passa tossint tota la classe]

S: Que està vostè refredada?

A: Sí.

S: Doncs no se m'acosti gaire.

S4. Treballa com un negre, però molt a gust.

S5. Han passat entre tres i quatre mil alumnes per les meves mans.

S6. Keep calm and speak Catalan.

S7. Ara no digueu que el Pere Serra diu pestes de la meteorologia, i que això no surti a Planta 8!

S8. Si mai voleu fer diners en un casino el millor que podeu fer és atracar-lo.

Solanes, JM.

S1. Els estels són com ogres, com Shrek. I els ogres són com cebes: tenen capes.

S2. És tal la gravetat de l'estrella que arrossega tot el material, que dona la volta, pica i entra pel darrere... i llavors la rebenta pel cul!

S3. ¡Bienvenido al límite del universo, enséñeme su pasaporte!

S4. Acabo parlant de forats negres, que són els reis de la festa.

S5. Alumne: Perdoni, què és la mu?

Solanes: Mu? Mugido de vaca.

S6. Estem buscant MACHOs per l'halo galàctic i hem trobat que la fracció es mínima.

S7. La inflació és com un 6 en 1, que t'arregla moltíssimes coses.

S8. Les taques acostumen a anar en parelles, com la Guàrdia Civil

Taron, J.

T1. Què passa? Que no m'estimeu?

T2. Aquesta funció no hi ha qui l'entengui si no és que has fumat algo

T3. Sabeu per què no es pot fer una pizza amb fotons? Perquè no tenen massa

[S'allunya murmurant que no se'n podia estar de dir-ho...]

T4. Sumes de coses, potencies... aquestes coses les heu de veure. Si no no us casareu mai.

T5. Tu lligues molt, no?

T6. Així no lligaràs mai!

Tiana, J.

T1. Jo mai miraria una sèrie amb tu, encara que es donés la possibilitat mai miraria una sèrie amb tu.

T2. Crec que ho he dit, però potser només ho he pensat.

T3. Visita Aqualeon Safari.

T4. Necessiten com sempre dos putos rajos... Perdoneu.

T5. Els divendres també existeixen. Farem problemes. No em deixeu molt sol.

T6. Que algú mati al Bill Gates.

T7. Un dia us faré examen de fer ratlles paral·leles a la pissarra

T8. Haver-vos apuntat a l'autònoma.

T9. El Schaum integra de puta mare.

T10. El coeficient n a dins és el mateix que a fora del cotxe a menys que hi hagi un fumador.

T11. Si el Varela parla de futbol, jo parlo de fumadors

T12. Ens encanta fer guarrades.

T13. Tu cabron no riguis.

T14. M'estic fent vell, nois.

T15. Imatge disminuïda! Bueno... una mica lleig dir-li disminuïda, no?

T16. Els dislèxics també som persianes, perdoneu.

T17. Això no sé si us ho explicarà el JL o no, però no és feina meva.

T18. Ja no es fa el chante, oi?

T19. Hem sumat infinits camps elèctrics, malparit!

T20. El borrador a la vostra classe mola molt més

T21. [A un alumne mallorquí] Em costa entendre't de vegades.

T22. Ostia el puto Google, no gràcies!

Varela, M.

V1. Para interpretar dibujos vaya usted al museo del Prado, que sale Goya. Porque sabe quién es Goya, ¿no?

V2. ¿Saben qué es mecano? Un juego de unir piezas, y un grupo de los 80. "Mecano" porque eran dos hermanos: Nacho cano y el otro no me acuerdo.

V3. La venganza es un plato que se sirve frío.

V4. Antes de venir le he preguntado a mis 3 IAs favoritas... No a Alexa

V5. He traído tizas de colores, ¿eh? Esto se llama innovación docente, ¿eh? Es broma.

V6. NewtÓng y CulÓn.

V7. Alumne: No entiendo por qué pones la segunda integral.

Varela: Porque si no, no puedes coger el metro.

V8. Si maúlla, tiene bigotes y 4 patas, ya saben qué es... Es un perro.

V9. ¿Saben quién es Lluís Llach?

V10. [Explica tota la història de l'Odissea] ¡Aquí está nuestra Ítaca!

V11. En 45 años no me ha comido a nadie (implica això que amb 23 anys el reciente joven licenciado Varela va practicar el canibalisme?)

V12. He de decirles que en la mención de física aplicada no pelamos los cables, los compramos pelados ya.

V13. El otro día fui a una clase de guitarra y el profesor empezó a escribir una clave de sol y notas musicales en su pizarra. Entonces, cogí y yo le escribí las ecuaciones de Maxwell en forma local. Le dije, ¿entiende usted esto? Pues lo mismo me pasa con su clave de sol.

V14. Hay una cosa mal de la que me doy cuenta, y ustedes también, pero son químicos y no me preguntan.

V15. Soy un mandado y hago lo que diga la Doctora Polo.

V16. Esta chica y yo nos conocíamos y no les voy a decir por qué.

V17. No me lo pide el problema, pero el cuerpo sí.

V18. Afuera questionmark, no lo sé.

V19. Soy muy clasista, pero no es por mí: es por ustedes.

V20. Esto que les voy a contar no se lo digan a la doctora Polo, que ya se lo diré yo.

V21. Bulos... Como se dice en anglosajón? Feic nius.

V22. No son ustedes alumnas puntuales, y no por tamaño.

V23. iiiTSCHHHHT QUIETOOOO!!!

V24. Como dicen los anglosajones: s'ha acabat el temps!

V25. Revilla le cantaba jotas al Rey Emérito y por eso le ha denunciado

V26. Ustedes no se acordarán porque son demasiado jóvenes. La doctora Polo tampoco porque también es joven. Pero los profes pegaban a sus alumnos... Padre Juan...

V27. Saben ustedes lo que es estupefacto? Patidifuso. O como se dice ahora, flasheado.

V28. [Li tira el café a sobre a una noia.] Ya sabía que iba a pasar esto, es ilegal que tenga usted un café en clase.

V29. Qué tiempos aquellos en que se enseñaba latín para saber qué pone en el logo de la UB.

V30. Veo que aquí hay alguien que debería dedicarse a la cocina.

V31. ¿Saben ustedes lo que se puede hacer cuando no hay luz? Bueno, no se lo voy a contar porque queda feo. Pero antiguamente, cuando había apagones, a los nueve meses había un pico de natalidad.

V32. [No pot separar dos imants] No se crean ustedes, es complicado, es tan indivisible como España

V33. ¿Cómo se llama ese país con un señor naranja de presidente? Yo lo llamo México del Norte, como él le cambia el nombre al golfo de México...

V34. Muy listos no son por votar a lo que votaron.

V35. Las manifestaciones no son como las de antes, no hay que correr ni nada.

V36. Antes, si los alumnos se enfadaban conmigo, podía correr más que ellos.

V37. Sant Jordi está catalogado por acabar con una especie animal.

V38. Este teorema se llama: "Ustedes le ponen nombre si quieren".

V39. Yo estaba estudiando tercero de carrera y se murió Franco.

V40. Me da igual si és un dielèctric o Coldplay tocant aquí.

V41. [Decidint quin guix agafar] No me gusta el amarillo, que és un poco cantón

[Veu un alumne va vestit de groc davant seu] Lo siento, no me había fijado...

Virto, J.

V1. Sé que costa... però heu d'aprendre a pensar.

V2. Alumne: Avui hem tingut examen.

Javier: Bueno, la vida és així, jo faig exàmens cada dia, cada dia és un examen

V3. Quan no puc dormir penso en indeterminacions del tipus 0/0 i això és molt bonic

V4. Les boles són necessàries. No us agraden les boles? A mí m'encanten les boles

Vives, E.

V1. I aquí comences a tenir problemes mentals.

V2. Enginyers.

V3. Vaig a violar Clasiu-Poincaré.

V4. No importa si és un gas ideal, de Van der Waals o un gas de Xipixinski.

V5. Aquesta màquina que fiques aigua freda i refreda l'habitació, doncs així qualsevol!

V6. Aneu a una botiga i dieu: "El primer principi aquí què?".

V7. [Trenca tres guixos seguits] Estic molt fort avui.

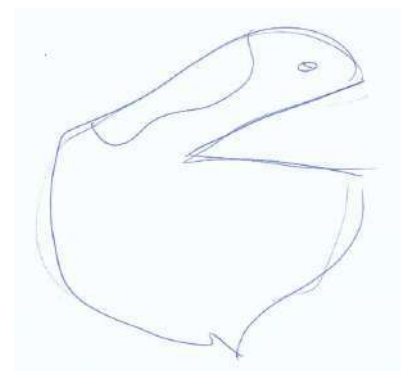
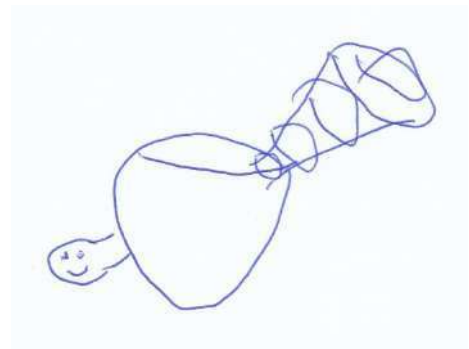
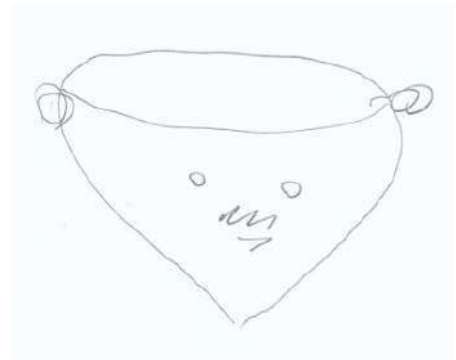
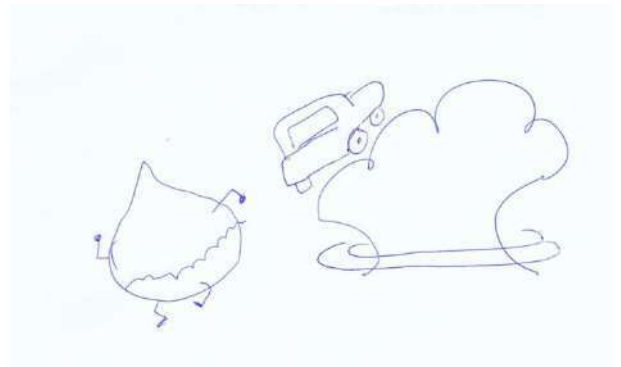
V8. Ja poden votar el que vulguin que l'entropia augmentarà.

V9. Això ja ho entendreu quan feu física estadística... A veure, entendre tampoc és que s'entengui massa.

V10. Tots els estats es diuen estats.

V11. Amb moltes boles, pots començar a apostar.

V12. Això és mentida. És mentida perquè us he enganyat.

La meua mare és fan de Planta
8 i us ha començat a seguir amb
el seu compte de l'institut!!

**Missatge completament sincer*

La novia de mi padre es nazi... Ah no, lo otro, mosso.

**Jo només vaig entrar
a la carrera per a
entendre els vídeos de
Fisicom.**

Puta física.

Bua, mortadela...

~~Els enllaçosònics
són més capitalistes.~~

(Qui ha deixat posar química aquí...?)

Has pensat mai
que el infinit són
2 collons?

Semblo...
Semblo
un fanal.

A mi de petit se'm
donava bé la oca!

El delta de
l'Ebre és el pene
de Catalunya.

**Lo riu és vida, no al
transvasament!*

Ah, que és mallorquí.
Pensava que sol
parlava malament.

**Classe qualsevol de la Cesca*

Bueno es que amb les
planxes no queda tant bé.

Però que vols ficar-te
ketamina?

**TENGO UN PELO
EN EL TABACO**

¿Eres un guante?
Porque me
encantaría
meterme los dedos.

Prefereixo
agafar renfe.

En que dimensión se
encontrará el cabello
del Tòneu?

No sé qui ha fet més
mal, si el Mussolini o
l'OSSMA.

*Hola bones, no
haureu vist un templari
corrent per aquí?*

Ara sé com es
senten la gent
sense recursos...

**Després de l'apagada*

No binari pot
ser una dona

No binari és
god.

No volem venir
al concurs
d'integrals?

És molt maco l'Eduard Vives, ve
sempre a l'hora, ve amb il·lusió, és
un tio serio però en fons té ganes
de venir. M'agradaria tenir una
mascota com ell. (...)

**El missatge continua en www.wattpad.com*

FLITRACIÓ DE LA TESI DOCTORAL

CLASSIFICADA DEL OULASHENKO

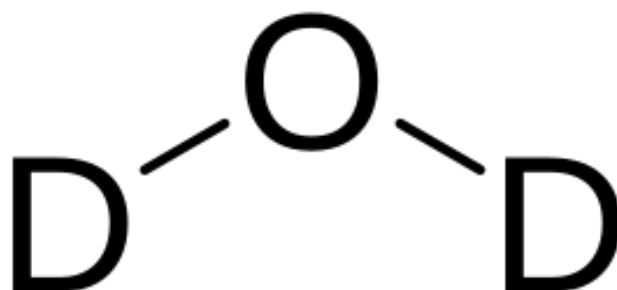
Després d'una sèrie d'investigacions i negociacions amb el KGB, Planta 8 ha descobert els continguts de la tesi doctoral del professor de FOFT d'origen soviètic Bleg Oulashenko, que porta classificada des de fa més de trenta anys.

Aquesta operació es remunta a inicis del curs acadèmic, quan alguns dels nostres redactors es van reunir amb l'expresident Carles Puigdemont. Després d'una elaborada cobertura mitjançant el concurs de multivers ~~lesbiana~~ Puigdemont, aquest va atendre disfressat de Fesca per evitar cridar l'atenció, on ens va facilitar diversos contactes del Kremlin abans de tornar cap a Brussel·les en un maleter. Va haver-hi un breu moment d'ensurt quan un alumne li va preguntar un dubte d'astronomia de posició al confondre'l per la Cesca, al qual li respongué amb una explicació completament incomprensible, evitant així qualsevol mena de sospita.

Es va establir una línia de comunicació segura i no rastrejable dissenyada pels nostres físics aplicats, essent indetectable per a detectors de senyals electromagnètics. Aquesta consisteix en dues llaunes de conserves unides per un fil tensat molt llarg. Un cop muntat, i després de gastar tot el pressupost de la revista pels pròxims 10 anys en fil, es van iniciar converses amb els oficials del KGB.

Després d'unes tenses negociacions es va aconseguir accés a la misteriosa tesi doctoral. A canvi, planta 8 va cedir el piolet que va fer servir el català Ramon Mercader per assassinar Trotski, que es trobava en el fons d'una bossa de material de Producte Escalar, a més de donar part de les reserves de míssils que es troben sota l'atri solar.

La tesi descriu una sèrie de processos per a la producció en massa d'aigua pesant (també coneguda com a *Heavy water*, *Тяжёлая вода*

D_2O si vols empenyar a la IUPAC). Aquests es basa formar una substància composta per un solut de croissants de xocolata del bar dissolts en aigua lleugera, la qual és exposada a vibracions sonores corresponents a cançons de heavy metal, formant aigua pesant en quantitats industrials. Mitjançant aquest revolucionari mètode digne d'un premi Nobel, l'anomenat procés del solut de Oulashenko produeix quantitats d'aigua pesant ordres de magnitud superior al del mètode de Geib-Spevack per una fracció del cost.

Sospitem que el seu objectiu al formular-lo era per a fer servir l'aigua pesant per a estudis astronòmics dels neutrins solars, però quan el govern soviètic va es va adonar del seu potencial per a la producció de moderadors en reactors de fissió nuclear, va intentar reclutar en Oulashenko en un programa atòmic secret. Preocupat que el seu descobriment podria portar a una escalada en el conflicte nuclear amb les reduccions de costos i efectivitat que suposa l'aigua pesant, va decidir fugir i viatjar a Madrid. Va explicar així la seva decisió: "Fluido ser más listo que español, solo primero ser capaz de producir bomba atómica."

Després d'adonar-se que l'acumulació més gran de fluids que trobaria a Madrid seria en la seva banyera, el Oulashenko decidí viatjar a Barcelona, on ara dona classes de FOFT mentre investiga una forma de sintetitzar grafè a partir de l'aigua amb gas.

Estudi de la topologia de la Facultat de Física i Química

Si els passadissos de l'edifici de la facultat de física i química fos una varietat topològica connexa i orientable quin genus tindria, és a dir, quants forats té la facultat?

Començant amb la planta 1 podem associar-la, en primera instància, amb un tor triple sòlid. L'atri solar i els dos jardins interiors dels químics creen un forat cada; podeu imaginar-vos caminar deixant darrere vostre un fil, en aquesta planta hi hauria tres llocs on el fil se us embolicaria— compareu-ho ara amb la planta 0 on no hi ha forma en què al final del trajecte a l'estirar el cordill no torni, sens haver-se posat tens enlloc. Consegüentment, aquesta planta l'associem a una esfera sòlida, una bola.

A partir de la planta 2 cap planta presenta forats com la planta 1, a primera vista són totes comparables amb una bola. No obstant això, aquestes plantes estan interconnectades entre si, mitjançant les escales. Una escala en si mateix no crea un forat, però dues sí, i tres en creen dues i així segueix; definim «escala» el fet de canvi de planta i no tota l'estructura vertical en si, quan usem aquest mot penseu en un passadís vertical (així les escales de l'aulari comptaríem quatre escales, de fet sol tres perquè les darreres donen a una bola). Comptant escales tenim les dues de l'atri, les de l'aulari, als despatxos de física en tenen tres a cada nivell, les principals de química i algunes als laboratoris de química donant a la Diagonal.

Afegim uns forats per situacions particulars com ara el pàrquing, el bar, la porta de l'hemeroteca que dona a l'aula magna i els túnels de química i arribem a un nombre: uns seixanta-dos forats.

Una obvietat que no cal remarcar és el fet que assumim per tancades totes les obertures exteriors i per obertes totes aquelles interiors. Això ens permet delimitar perfectament els

punts frontera del nostre conjunt format per l'espai interior dels passadissos. L'ús d'aquesta definició ens porta a certs problemes, per exemple llavors no existeix el bar, ni tampoc el menjador. Per tal causa decidim definir l'espai com si tot el front de l'atri amb els balcons estigués tapat per una delimitació invisible, és a dir, el futbolí seria interior a consciència, però les cadires a dos metres ja no. Així mateix, els passadissos que connecten les aules de l'atri per darrere (donant al carrer amb industrials, i just sobre la biblioteca) a les plantes 2 i 3 també les definim com a encapsulades.

Amb la situació general ben definida podem enfonsar-nos al debat rudimentari d'aquest article: exactament a què designem com a forat? L'espai buit que deixa l'atri és fàcil de defensar com a forat, però per exemple, el fragment de paret entre dues portes que entren a la mateixa aula? En aquest cas l'analogia amb el cordill ens és útil; el fil se'ns lligaria al volant, així doncs és forat. Però llavors, les columnes de l'entrada de l'atri també són forat? I les portes de l'entrada de la Diagonal, l'espai entremig és mínim i fins i tot transparent, és això forat? Us animem a rumiar-hi abans de seguir.

La resposta que proposem és un compromís liberal i, debatudament, poc rigorós (tot i que la defensarem pel que fa a la pregunta inicial). Pels nostres usos definim que hi ha forat si al veïnat d'aquest forat es pot distingir zones dissimilars amb una transició clara el qual es pot accedir amb $n+2$ rutes. Dit d'una altra manera, ha d'haver-hi un canvi prou substancial que delimiti el mateix forat, amb aquesta accepció les columnes de l'entrada de Diagonal no són

forat, ja que no marquen cap canvi en l'espai. Una debilitat força òbvia d'aquesta definició és la importància que pren el concepte nuvolós «dissimilar», el significat d'aquesta és plenament subjectiva i deixem clar que el raonament que usarem no és pas la forma més vàlida de definir-ho.

Limitarem que dos espais són dissimilars si hi pot haver intenció quant a triar ruta, per exemple als passadissos con connecten les facultats de física i química (la banda de Martí i Franquès) hi ha dues portes idèntiques, compleixen el mateix ús i no hi ha pensament conscient en quina triar, ja que compleixen el mateix objectiu. El pam de paret entre aquestes dues portes no les definim com a forat. En canvi, l'espai que creen les portes dels rebedors de l'entrada de Diagonal i química sí que les considerem forat, atès que la tria de ruta pren més protagonisme.

A causa de l'accés limitat per part la redacció hi ha moltes situacions així que no s'han pogut tindre en compte, principalment despatxos i laboratoris. Podem extrapolar mitjançant els plànols, però no fer una anàlisi subjectiva com hem fet prèviament, que donaria com a resultat un raonament més consistent, preneu-vos les dades amb cura i us incentivem a fer la vostra pròpia recerca.

Amb tot anunciat podem comptar. Als seixanta-dos forats previs afegim les desenes d'aules amb dues portes, els laboratoris de física de la planta 1, la secretaria de química, el grapat de laboratoris interconnectats dels departaments de física, les dues dotzenes de forats als despatxos de física a la banda de Martí i Franquès, les columnes de dins el menjador que donen a química, els diversos laboratoris lligats entre si dels químics donant a la Diagonal i uns vuit dels rebedors. En total i en conclusió, uns cent setanta-nou forats.

És possible que us pregunteu sobre els ascensors i com interactuen amb el model establert, aquest detall el deixem com a exercici per al lector.

Si esteu en desacord en el raonament o teniu preguntes, no dubteu a contactar amb la redacció de Planta 8.

Figura 1: Triple tor sòlid

Figura 2: Figura similar a la figura 1

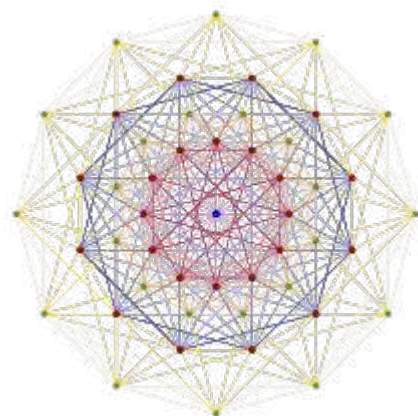

Figura 3: Representació d'un grup topològic (sense relació amb l'article)

EL RETORN D'EN Schuman

EN UN LLOC X, EN UN INSTANT T:

OBRE!

INDETERMINAT!

N = 7999

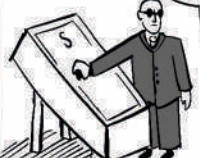
TANCA!

MORT!

N = 7999

OBRE!

INDETERMINAT!

N = 8000

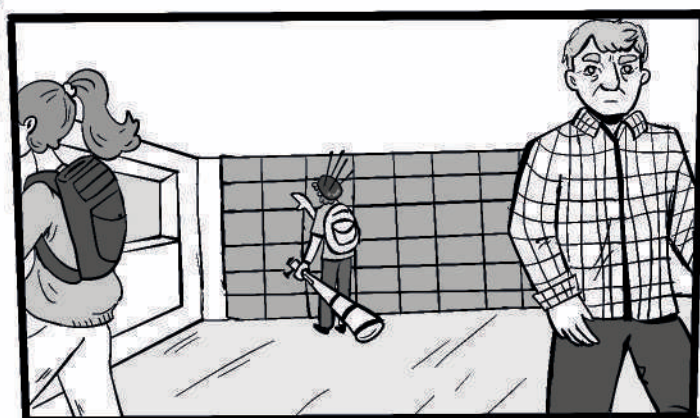
PER FI! BEN TORNAT, AMIC....

VIU!

N = 8000

UNS QUANTS SEMESTRES DESPRÉS...

PÀRSEC!

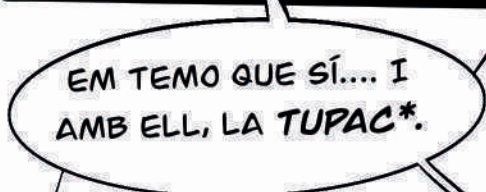
SCHAUMAN?!

PÀRSEC HUMÀ

- (EX) AJUDANT DEL SCHAUMAN
- ES VA FICAR A FÍSICA PER ASTRO
- L'HA REPETIT 8 COPS

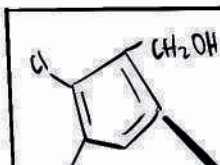
CASC DE SPUTNIK

TERRORIST
UNION
(OF)
PURE
(AND)
APPPLIED
CHEMESTRY

TERROR ACADÈMIC!

OBLIGAR ALS NENS A APRENDRE QUÍMICA ORGÀNICA...

MALA GESTIÓ DELS RESIDUS

O EL SEU PLA HIPER-MEGA-MALVAT D'ACABAR AMB LA CAPA D'OZÓ, LA RESPONSABLE DE LA MORT DEL DR. PROPANO.¹

CATÀSTROFE MEDIOAMBIENTAL!

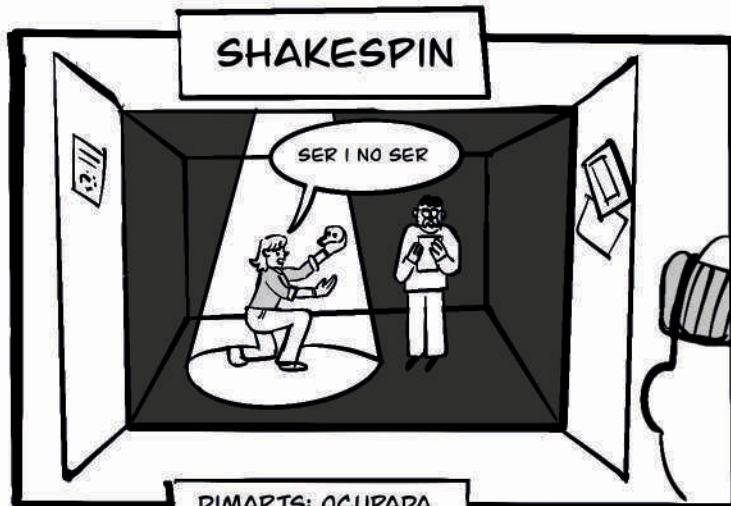
¹ QUÍMIC PRODIGI, PARE DEL DR. BUTANO. VA FUNDAR LA CFC, UNA EMPRESA DE CLOROFLUOROCARBONILS, LA QUAL, PER CULPA DEL PROTOCOL DE MONTREAL, VA ACABAR EN RUÏNA.

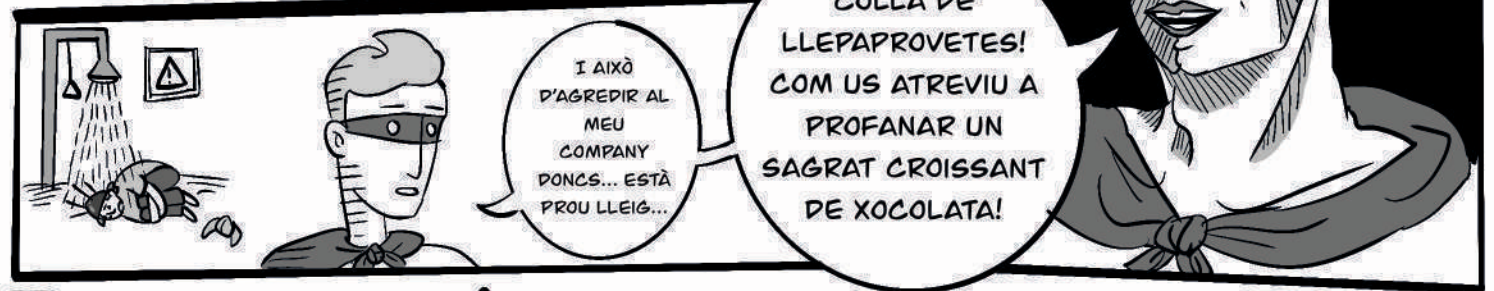
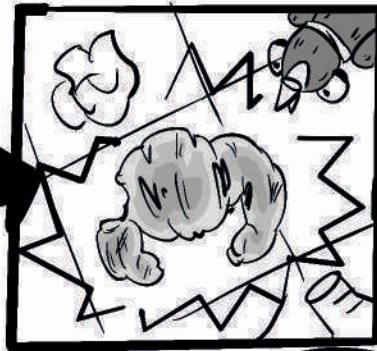
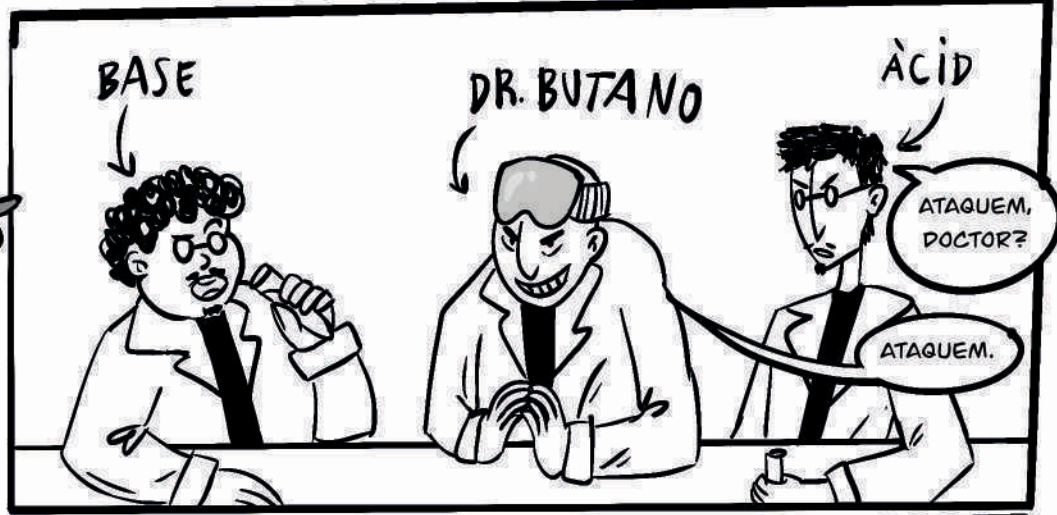

MENTRESTANT...

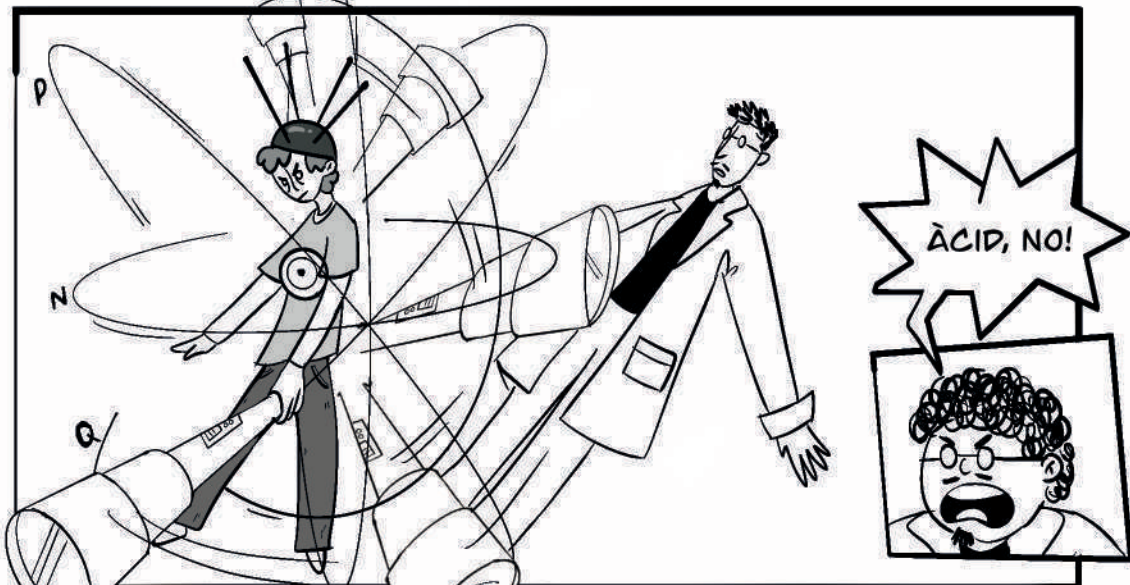

1... 2... 3...
GO!!!

PÀRSEC HUMÀ
UTILITZA:
EIX AZIMUTAL

detergent ①

àcid

TRANQUIL,
PÀRSEC!

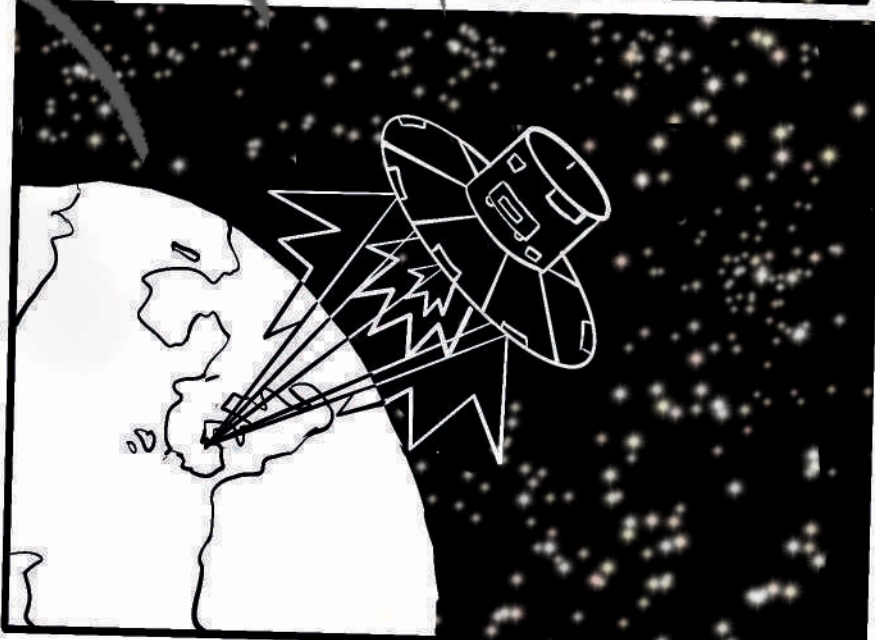
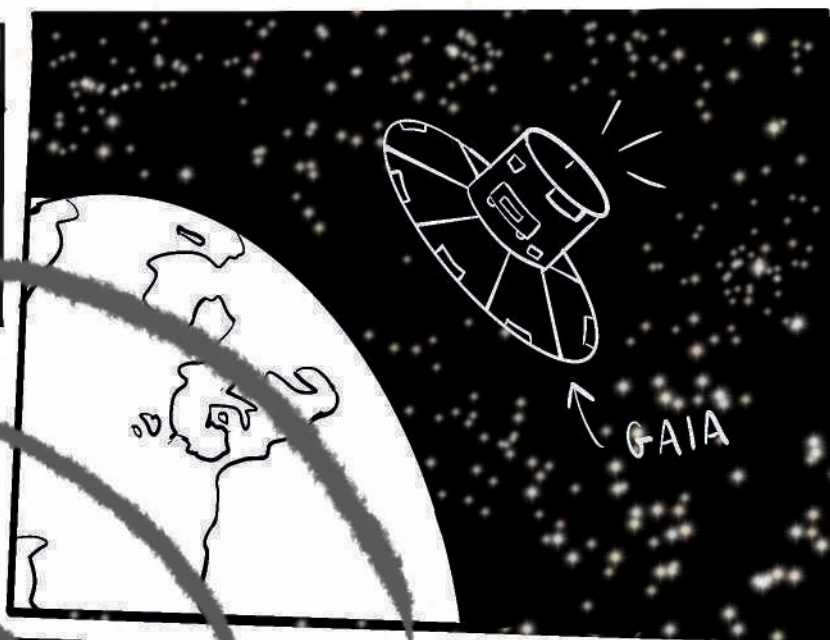
QUAN ACABI DE MESURAR LES
CONDICIONS DE CONTORN,
SERÀ L'HORA DEL...

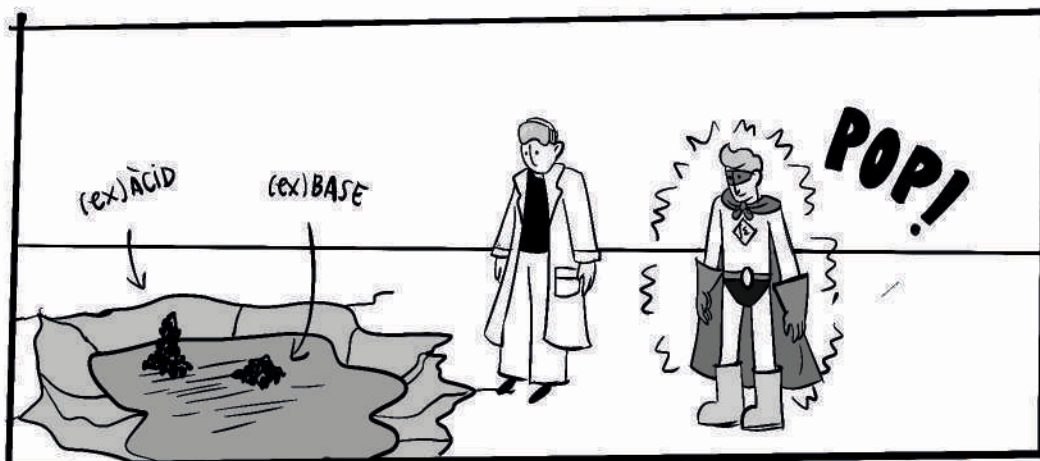
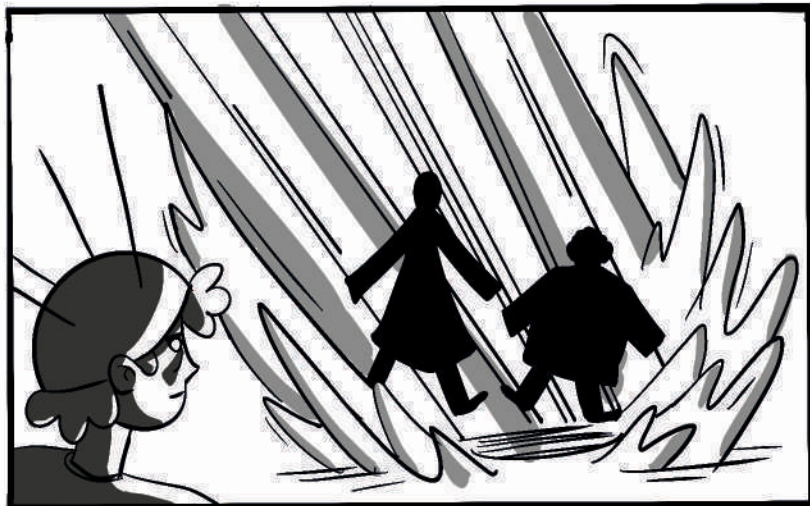
**PUNY
LAGRANGIÀ!**

NO SÉ PERQUÈ FAN TANTA
POR LES NOSTRES TÈ

ENS INFILTREM A UNA SECTA

Al llarg dels anys hi ha hagut moltes enraonies sobre la gent del doble grau de Matemàtiques i Física, no és estrany sentir parlar d'ells com a part d'un acudit sobre la dificultat d'un examen, però què hi ha realment darrere d'aquest grup?

En aquest article ens endinsem en una de les sectes més perilloses d'Europa. Inicialment, volíem contactar amb un expert (que no direm qui és, però que és el Xokas), però no va sortir com esperàvem: "Pero tú eres gilipollas o qué!! Pues claro que soy un experto en sectas y en Física!! Ayer me pasé toda la tarde leyendo sobre blackholes!! Pero no tengo tiempo para vosotros, esto no es un juego, pregúntale a John Nash si eso era un juego!!!". Després d'això, decidim infiltrar-nos de la mà del nostre reporter, amb la finalitat de recaptar informació sobre aquesta organització.

Primerament, cal destacar que el doble grau de Matemàtiques i Física (o Matfis, com li diuen ells) està oficialment catalogada com a "estudis superiors", subterfugi legal que utilitzen per a continuar operant amb total impunitat. El primer que m'obliguen a fer segons entro és jurar per Newton i Euler que no em relacionaré amb cap persona que faci una sola carrera, i menys encara amb la gent de Mates-Ade. Després d'això et fan una sèrie de proves que decidiran a quina secció pertanyes: els que no van a classe i treuen deus o els que van a classe i treuen deus. El lector espavilat es podrà preguntar què passa si no treus deus. Només diré que no preguntin d'on ve la carn del bar.

En el dia a dia l'organització funciona de la manera següent: a les sis del matí es desperten i esmorzen. De vuit a dotze fan les lectures, que consisteixen a estudiar la Geometria Algebraica de Grothendieck i recitar el Jackson del revés. Durant la tarda estudien les assignatures que els hi corresponguin, i després d'això rea-

litzen diferents activitats. Estan ficats en tota mena de clubs, associacions, consorcis, societats..., tot això amb la finalitat d'ocupar els alts càrrecs quan sorgeixi l'oportunitat. No els vull espantar, però molts grans organismes estan controlats per ells: o creieu que la M del FMI és de Monetari? Qui creieu que està darrere de la insistència de Trump d'annexionar-se Groenlàndia? Per què la pizza-birra és els dijous? Por qué los sugus de piña son azules?

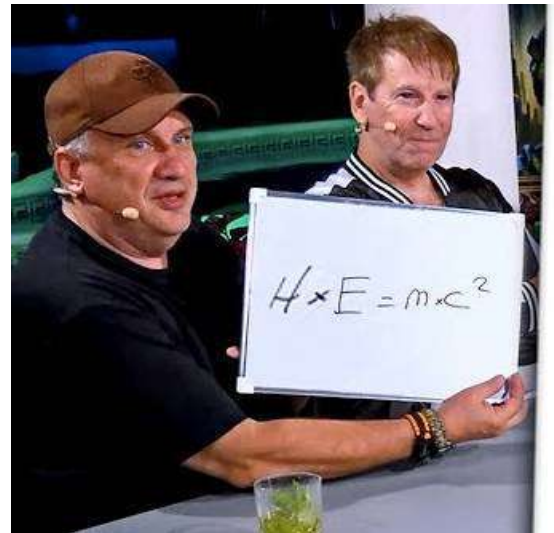
Una pregunta natural que sorgeix quan s'analitza una agrupació d'aquest tipus és d'on surten els diners. En aquest cas l'organització sufraga les seves despeses a partir de la gent que ja està col·locada en càrrecs importants, però això no ha anat sempre així. La secta va començar sent una organització humil, en el qual l'amor per la ciència es fonia amb l'amor lliure, i on la fraternitat era l'eina per promoure un món més just. No obstant això, a mesura que va anar guanyant adeptes també es va anar corrompent, arribant a ser el seu líder un ex-alt càrrec nazi que va finançar Matfis amb els diners provinents del règim.

Un altre aspecte pel qual cal preguntar-se és quina és l'organització interna en l'actualitat. Hi ha una vella guàrdia retirada dels càrrecs, però amb poder de decisió, liderada pel conegut com a Emperador. Més enllà d'això el culte està organitzat en petites cèl·lules i es prenen les decisions de manera assembleària, de manera que si una cèl·lula és capturada l'organització pot continuar funcionant.

El que diré a continuació pot fer pensar que estat abduït, però res més lluny de la realitat. El que descriuré a continuació va ocórrer realment i ho vaig poder veure amb els meus propis ulls. Pati petit. Un quart i cinc de cinc del matí. Els membres formen una cinta de Möbius agafant-se de les mans. Comencen a recitar els coeficients de la taula de Clebsch-Gordan com un mantra, i després d'uns minuts s'apa-

reix el dimoni de Maxwell allà al mig. I quin aspecte tenia? Era com un dimoni de Tasmània sense gràcia, i feia pudor. Insisteixo que el que he relatat anteriorment és real, això no és un pòdcast de Mr. Tartaria.

M'agradaria dir una última cosa. Sé que el que diré a continuació pot fer semblar que en efecte m'han rentat el cap, repeteixo que no. Temo que donades les circumstàncies actuals, l'única manera de recuperar pati petit, el teixit associatiu i la copisteria és confiar en el poder d'aquesta secta.

LÍMITS FOR DUMMIES

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = L \iff \forall \epsilon > 0, \exists \delta > 0 \mid \forall x \in Dom_f, 0 < |x - a| < \delta \mid |f(x) - L| < \epsilon$$

Quan us posen això davant, què sentiu? Si us ho possem explicant una mica més amb lletres, us semblaria millor? Fem la prova:

Sigui f una funció definida en un interval obert que conté el punt a . Diem que el límit de $f(x)$ quan x tendeix a a és L i ho escrivim:

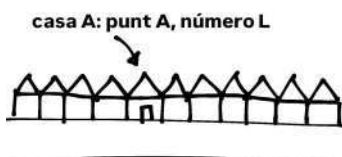
$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = L$$

si per a tot nombre real $\epsilon > 0$ (per petit que sigui), existeix un $\delta > 0$ tal que:

$$\text{Si } 0 < |x - a| < \delta, \text{ llavors } |f(x) - L| < \epsilon$$

És probable que tothom ja hagi vist aquesta definició abans a Càlcul I, però quanta gent ha entès aquesta definició? Per tant, farem una definició senzilla per a tothom!

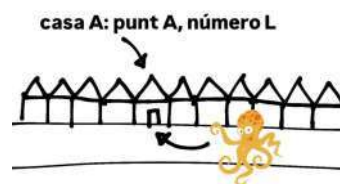
Imagina que estàs caminant per un carrer, per exemple el carrer de la recta dels reals, que té moltes cases només a un costat. Quan hi passeges, veus que a cada casa hi ha una porta i que una de

les cases es diu *casa A*. A la porta de la *casa A* li direm PUNT A. La porta de la *casa A* té un cartell amb el número de carrer, a aquest número li direm número L .

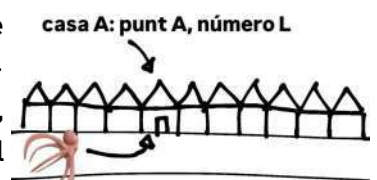
Llavors, per anar per aquest carrer ens donen un aparell màgic que es diu FUNCIO, $f(x)$. Aquest aparell màgic ens dona el valor esperat per a qualsevol de les portes de les cases que hi ha al carrer

Quines coses poden passar?

Si venim caminant des de la dreta i intentem entrar a la *casa A*, intentarem passar pel PUNT A des de la dreta i, per tant, ens estarem apropant al número L . Tot bé fins ara, és molt normal i previsible.

Si anem caminant des de l'esquerra i intentem entrar a la mateixa casa A, haurem de passar pel punt A per l'esquerra i, per tant, esperaríem apropar-nos al número L .

Però pot ser que per alguna de les dues bandes no ens apropem al número L !!!! Llavors, el límit no existeix de forma senzilla.

Què ha passat?

Sembla ser que en aquest intent de trobar una explicació senzilla per al càlcul de límits, Planta 8 ha trobat de nou els límits de l'humor... Ja us informarem en una altra edició de quins són perquè no és l'afer a resoldre en aquest article i no em dona aquest peu de pàgina per explicar tots i cadascun dels diferents límits trobats. Veieu? Ja no queda lloc.

DESCOBERT NOU ESPAI DE LA FACULTAT

Les portes de la facultat son ben conegudes: Diagonal, Química i Atri. La gent més antiga pensarà en les escales del pati petit. I la gent que aparca al pàrquing doncs bueno, la porta del pàrquing.

Però el que la gent no sap són aquelles portes ocultes, que ningú veu, que està a la cua de l'ull. Ningú s'ha parat a pensar com es que hi ha tanta gent nova que no ha vist mai a la facultat?, o com ha arribat un professor tan ràpid a classe si fa 2 minuts estava al bar de l'atri?

Tot el que hi ha en comú son les portes ocultes de la facultat, les de manteniment, les d'emergència... Podem dir-ne una llista ben llarga: la del CRAI, la de dins del bar, la de les escales de química o la de la copisteria. Però ens quedarem amb una de ben especial: les portes i el túnel de la guerra civil.

I pensareu, però Octavi, si la facultat de Física es va construir al 1965! Noves informacions desvetllen que abans, a la finca on hi ha ara la facultat, hi havia un edifici de la Segona República en el qual s'hi allotjava un regiment de tropes per defensar Barcelona d'un possible atac de la ciutat de Tarragona. Tot i així, resulta que l'ofensiva va venir des de Madrid (qui s'ho podia imaginar...).

L'antic edifici, anomenat Casa del Regiment de Les Corts, comptava amb sortides d'emergència i túnels en cas d'atac. Una d'aquestes sortides està actualment tapada pel mural pintat a la paret de la facultat i connecta amb una porta de manteniment localitzada dins de l'Aula Magna Enric Casassas.

Aquesta informació, de dubtós origen, ha estat verificada gràcies a les dades del satèl·lit GAIA, que en la seva última missió, ha fet un escàner de la pròpia facultat des del punt de Lagrange L4 i mitjançant interferometria ha revelat tant els túnels mencionats com l'ubicació del quart pati de la facultat.

En una declaració institucional, el degà de la facultat ha emés el següent missatge:

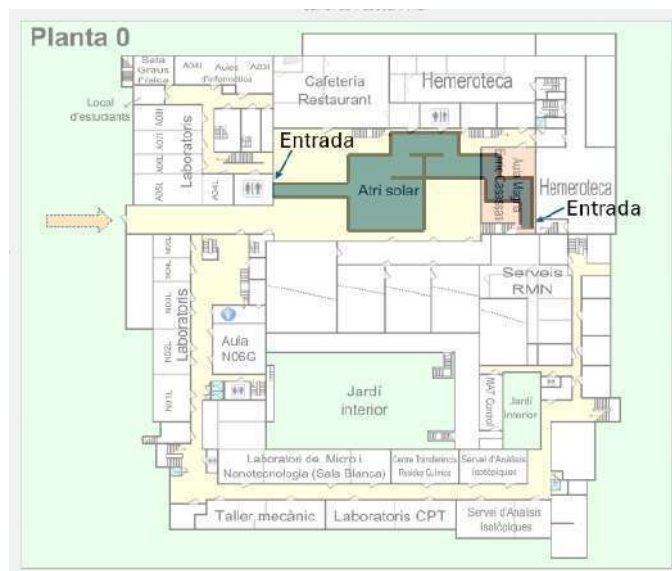
"Des d'avui, la sala d'associacions passarà a formar part del conjunt de sales per reunions de la facultat. Les associacions podran utilitzar el recentment descobert túnel i els seus habitatges com a nou Passadís de les Associacions!"

En aquest acte el degà entregava la clau del nou Passadís de les Associacions als 9 alumnes representants de les 20 associacions de la facultat.

Setmanes després del trasllat, els alumnes han reportat avistaments d'entitats de caràcter paranormal, com fantasmes, objectes movent-se sense cap tipus de trajectòria correcta...

Després de fer una consulta al registre històric de la ciutat de Barcelona, la redacció de Planta 8 confirma que la mateixa finca de la facultat, que va ser ubicació de la Casa del Regiment de Les Corts és, al mateix temps, un cementiri iber datat en el 200 AC.

Alhora, els arqueòlegs professionals del Campus D'Excel·lència de la UB han avisat que clausuraran l'atri per datar les restes mortals dels actuals ocupants del cementiri.

SE ACABÓ LA FIESTA

A los físicos de las leyes de Newton, a los físicos que integran por si solos, a los físicos que no dejan un problema sin resolver, ¡VUESTRA FACULTAD OS NECESITA!

El DEMONIO de Maxwell y sus secuaces llevan más de un siglo perpetuando un atentado contra la esencia misma de la Física. Bajo una pátina de ecuaciones SIN SENTIDO y burda estadística, nos han estado engañando y torturando, creyéndose impunes.

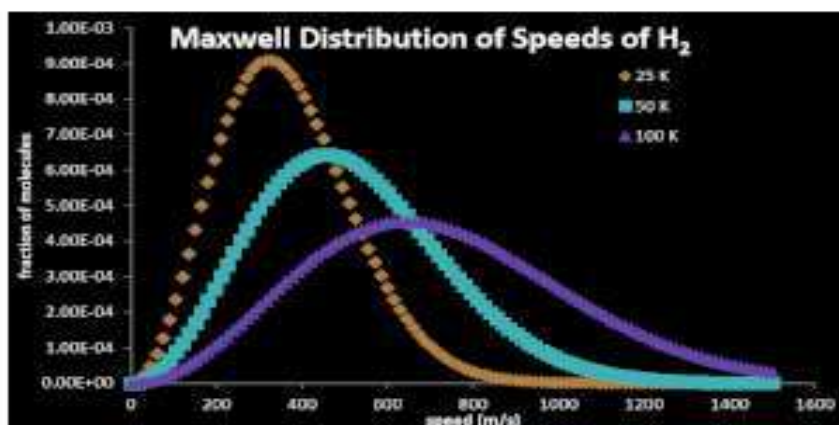
YA es HORA de DECIR la VERDAD.

La mal llamada Física Estadística ES uno de los mayores complots en contra de la Física. Cuando SU absurdo plan de introducir química en el Templo de Euler, Lagrange y Newton no dio sus frutos, descubrieron que para superar al intelecto del Físico antes debía ser adormecido. Así, se alimentaron de las CORRUMPAS varianzas y los PÚTRIDOS valores esperados, y entretejieron una red en la que nuestros Ancestros y NOSOTROS MISMOS hemos caído.

Cada microestado contado, otra palada más en una TUMBA perfectamente calculada. Cada colectividad, otra manera de mantenernos entretenidos con lo mismo. Cada función de partición, otro PROBLEMA más de caminos SIN SALIDA. Y sin darnos cuenta, hipnotizados por paradojas y cuestiones pseudocientíficas, han abierto la puerta de NUESTRA CASA al gas ideal, al termómetro y al higrómetro, al enlace covalente, al aparato digestivo y al resto de pantomimas químicas.

Ya basta de PARÁSITOS INFILTRADOS, ya basta de más días PERDIDOS. La batalla nunca está perdida, es hora de DESPERTAR.

¡Pongamos fin a la FiEsta! ¡JUNTOS!

SE ACABÓ LA FIESTA

**Article patrocinat. Contacta a planta8promocions@hotmail.cat si vols el teu article promocional*

CRISI A CORIOLIS (CC)

Les associacions de la facultat sempre s'han hagut d'enfrontar a grans adversitats per a continuar funcionant i fent de la facultat un lloc ple de vida. La lluita per la supervivència és l'única constant dins el món del teixit associatiu, una lluita que no sempre es pot guanyar. És per això, que el dia d'avui estem presenciant la caiguda d'una de les associacions més estimades de la nostra facultat: Coriolis.

Els problemes per a Coriolis van començar a principis d'aquest curs acadèmic. Els dirigents de l'associació van ser portats a judici després de les contínues denúncies per cantar al menjador. Un dels denunciants anònims ens comenta en exclusiva: "Si com a mínim cantessin bé, potser la gent no es queixaria tant". La sentència no va ser favorable per Coriolis, i part dels seus membres van ser empresonats o obligats a triar menció aplicada. Els principals dirigents de l'associació, però, es van aconseguir exiliar a la UPC (preferirien la presó).

Sense director, es va imposar el caos entre els seus integrants, fet que van aprofitar les associacions de nova creació com Esquarks per captar bona part dels seus membres, deixant una Coriolis cada cop més feble. La desesperació dels pocs que resistien els va portar a intentar reclutar nens petits per salvar l'associació (i el seu crèdit i mig anual). És per això que, sota la promesa d'un *Happy Meal*, un grup d'un centenar de nens del voltant de deu anys van envair la facultat, provocant confusió entre els estudiants. Tanmateix, aquesta macrooperació (que va buidar tots els fons de Coriolis) no va tenir èxit, ja que els nens es van adonar que per participar en l'associació s'haurien de matricular a física UB, fet que implicaria haver de fer química al primer semestre. Davant d'això, van abandonar la facultat, emportant-se amb ells les últimes esperances de Coriolis.

El cop definitiu, però, va arribar quan Planta8, veient el deplorable estat de l'associació, els va expulsar definitivament de la sala d'associacions (des de Planta8 condemnem aquesta acció). Des d'aquell moment, els darrers membres de Coriolis (sense director i expulsats de la sala d'associacions i del menjador) es dediquen a voltar per la facultat, sense cap direcció ni objectiu aparent. Privats de la possibilitat de cantar en coral, la majoria ha embogit completament. De tant en tant, fan saltar l'alarma perquè els marqui el tempo o se'ls pot veure escrivint partitures a les parets de la peixera. Fins i tot alguns han començat a tutejar el doctor Varela (definitivament han embogit).

És per aquest motiu que recomanem extremar les precaucions davant la possibilitat de trobar-se amb algun dels darrers membres de Coriolis. Si tot i així veieu que l'enfrontament és inevitable, us deixem alguns consells per a sobreviure (i que no us obliguin a unir-vos-hi):

- Dir-los que han d'anar a cantar a Badalona. Això farà que s'emocionin per tenir una altra actuació i marxin corrents.
- Cantar *Pili pé* (busqueu-ho a internet). Això els deixarà molt confosos i tindreu temps per fugir.
- Preguntar-los per quin motiu la Vanguardia al 2018 va traduir el seu nom al castellà com Corazones Lolis.
- Fer veure que sou muts. N'hi haurà prou amb fer alguns gestos amb les mans sense sentit (no us preocupeu, no saben llegir llengua de signes) per tal que perdin l'interès i marxin pel seu compte. Molt recomanable, ja que es pot fer servir tantes vegades com calgui. Ara bé, si mai us descobriexen parlant, tindreu una conversa molt incòmode.

Amb aquests consells hauríeu d'estar més que preparats per a qualsevol trobada inesperada amb membres de Coriolis. Naturalment, això és suposant que no vulgueu ficar-vos en l'associació (cosa que no hauríeu de voler). Si us veieu amb cor (jeje, *cor*, ho pilleu? Recordeu que som una revista d'humor i fem acudits, encara que aquest article sigui seriós) d'intentar millorar la situació, des de Planta8 només podem donar-vos ànims (perquè la sala d'assos no) i desitjar-vos que us vagi molt bé.

El dia d'avui, ens trobem amb una important crisi a Coriolis (a partir d'ara, CC). Tanmateix, cal recordar Coriolis no per l'estat actual, sinó pel que ha sigut. Aquesta associació (fundada l'any 1836 per Gaspard-Gustave de Coriolis, un any després de descobrir l'efecte Coriolis) ha estat una de les més importants de la nostra facultat, essent un dels pilars del món associatiu. Sigui quin sigui el desenllaç de la CC, no hem d'oblidar tot el que Coriolis ha fet per nosaltres.

Acudits en Temàtica de Física¹

saps a quin contenidor llançava el vindre Einstein? Al bert.²

Maxwell va morir de càncer als 40 anys, sembla que no estava Max well.³

què va dir un antic matemàtic grec perseguint cert antic grup ètnic irànic? Arquí medes!⁴

uns protons estan fent cua:

-ei aparta! soc jo primer!

-mentida soc jo primer!⁵

per què no va el neutrí al psicòleg? perquè no té càrrega.⁶

a qui vota un químic orgànic? a Jaume Carboni.⁷

un físic estadístic em pregunta “i què vol dir que sigui homosexual?”, doncs que Boltz mann.⁸

¹ Tot i que el títol sol especifica “física”, l'article inclou acudits de tot l'àmbit científic i de química.

² L'acudit fa referència al científic alemany Albert Einstein (1879-1955) i la seva forma de daltonisme coneguda com a deuteranomia. La deuteranomia crea un gradient de confusió entre el verd i roig, d'aquí ve una porció del valor còmic de l'acudit; l'altra ve derivada del doblet fònic amb el fragment “al verd” i el nom propi d’“Albert”, en AFI: [ət'βɛrt] i [ˈäɪβɛrt] respectivament.

³ Com al previ acudit la comèdia es troba en una possible confusió audible quan sentir en nom d'en James Clerk Maxwell (1831-1879), físic i matemàtic escocès, i l'expressió anglosaxona “max well” que significa literalment “màxim de bé”, transcrit fonèticament: “Maxwell” [ˈmækswɪ], “max well” [ˈmækswɛt]. Una altra font de riure és l'ús d'anglès vulgar, que en aquest propi context ja és vulgar (“max” essent una abreviació col·loquial).

⁴ La comèdia principal es troba en un tercer doblet fònic: [əˈkiːmɛðɔs] “Aquí Medes” i [ərˈkimɛðɔs] “Arquímedes”. El context etnohistòric necessari essent Arquímedes (c. 287– c. 212 aC) el matemàtic, astrònom, filòsof, físic i enginyer de Siracusa i els Medes, un grup ètic irànic de l'actual Iran visquent al darrer mil·lenni aC. Aquí en podem detectar també un poc de comèdia absurdista que afegeix una nova dimensió a l'acudit, els Medes i Arquímedes no van coincidir mai, ni espaiament ni temporal, així és una analesa pensar que el siracusí els perseguia per qualsevol motiu.

⁵ La paraula “protó”, per referir-nos a la partícula subatòmica ve del grec antic πρῶτον (prōton), la flexió en neutre de πρῶτος (prōtos) que significa “primer”. Els protons personificats reclamen la seva posició inicial a la cua perquè concordi amb el significat de la seva etimologia.

⁶ En aquest cas, l'acudit fa referència a la falta de càrrega elèctrica de la partícula elemental, el neutrí, i extrapola que també deu faltar de càrrega emocional. El neutrí tingué una bona infància i per això ha sigut capaç de desenvolupar intel·ligència emocional sens haver d'accedir a ajuda psicològica professional.

⁷ El PSOE és el partit polític en govern actualment (2025) a l'estat espanyol, la seva seu a Catalunya, el PSC guanyà les eleccions municipals de Barcelona el 2023 amb en Jaume Collboni. L'acudit fa ús del nom Collboni [kuʎ'boŋi] i fa doblet amb carboni [kər'boŋi], l'element i l'objecte principal d'estudi per part dels químics orgànics.

⁸ La física estadística és la branca de la física que usa mètodes probabilístics en resoldre problemes; dels introductors principals en fou Ludwig Boltzmann (1844-1906) i l'homosexualitat és l'atracció romànticosexual a persones amb la mateixa identitat de gènere. La identitat de gènere és un tema complex amb un debat històric profund, pel que fa a l'acudit serveix la distinció que usa l'existencialista i feminista de Beauvoir (1908-1986) una fragmentació entre el gènere i el sexe. Per a més informació podeu contactar @igualtatUB, @assembleaFiQ, @assfeministaUB.

“JO DE PETIT TENIA UN POLLO, I JA ESTÀ. TENIA DOS POLLOS”

Parlem amb el Dr. Jordi Salvadó, membre del Departament de Física Quàntica i Astrofísica i investigador en física de neutrins. També conegut pel seu pseudònim de “pollo”, és famós entre els seus alumnes per les seves parides i sentit del humor.

TRAJECTÒRIA A LA FACULTAT

El primer que volem preguntar és: Per què vas escollir física?

Heu de pensar que en el moment en què jo vaig entrar a física, física era fàcil d'entrar.

O sigui, hi ha hagut un canvi de paradigma, no sé ben per què. Llavors, eren unes carreres relativament fàcils, i la gent que entrava era molt vocacional. Perquè hi havia molt poca gent que entrava en plan... És un challenge, és un repte per a mi fer-ho. Però... Jo, en el meu cas, a mi m'agradava la Física.

La física era una cosa en què m'agradava pensar i dedicar-li temps, i se'm donava bé. I no se'm donaven massa bé moltes altres coses. O sigui, alguna profe de llengua em va arribar a dir que jo m'estamparia la vida i que no aconseguiria res.

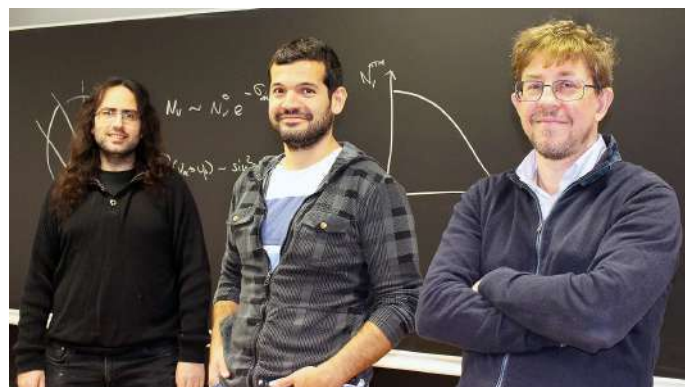
I jo li vaig... No sé què li vaig dir. Sense comentaris. No li vaig dir res molt greu, segurament, perquè si no m'hauria com petat de la existència, no? *riu* Però no... li vaig dir vale, com vulguis.

Havia alguna altra assignatura què t'agradés, a part de la física?

Aquestes de tecnologia m'agradaven. Hi havia coses de calcular ponts, que havies com de mirar la torsió de la biga, i això em feia molt gràcia. Perquè, bueno, se'm donava bé. Jo veia el pont i sabia que es trencava aquí o allà.

I llavors, també coses d'electricitat. Aquestes coses les feia bé. Les mates també m'agradaven, així més abstractes.

Però bueno, després, quan vaig entrar a la carrera, vaig aprendre més coses de mates. Vaig anar a mates també a fer algunes assignatures durant un temps, de lliure elecció. Hi havia assignatures que es deien lliure elecció, i podies fer el que volguessis, i anava amb uns amics.

“Alguna profe de llengua em va arribar a dir que jo m'estamparia la vida”

Si ara haguessis d'escollir una altra carrera què faries? No tant per feina sinó com a hobby.

És molt difícil aquesta pregunta, perquè jo crec que et pots motivar amb quasi qualsevol cosa.

Per exemple, a veure, un físic pot dir d'anar a mates, però mates ja seria un rotllo, sobretot tots els primers anys, de repetir coses i, a més, aprendre les demostracions, faria com mandra. Filosofia és molt temptadora. L'únic problema de la filosofia és que no entenc el que diuen els filòsofs, o sigui, em costa molt.

Hi ha moltes carreres que estan bé. I, bé, el que faria és fent una mica de cada, no? Aniria d'oïente *riu* si no m'han de donar el títol... igual una mica de *cherry picking* dels professors més interessants.

Com eres com a estudiant? Diries que eres bon estudiant?

Jo, amb les assignatures que m'interessaven poc, era bastant... De fet, jo diria que en general era mal estudiant. O sigui, això no sé si ho hauria de dir, *riu* perquè és una mala publicitat, però... em faltava la força de voluntat aquesta de treure d'un 10 amb algo que no t'interessa gens.

“Jo diria que en general era mal estudiant”

I llavors, n'hi havia algunes que realment em costava molt, perquè és que no... no hi podia dedicar-me. En canvi, les que m'agradaven, me n'anaven molt bé. I m'agradaven les de física, les més teòriques.

Aquestes m'agradaven sempre. La relativitat, la mecànica quàntica, totes aquestes m'agradaven, però em faltava aquell punt extra que el bon estudiant té, de dir... M'ho prenc gairebé com una competició interna de dir, m'aprendré totes les assignatures molt bé. I això jo no ho sabia fer. Jo en el que no em motivava era un desastre

Eres el típic estudiant que et motivaves molt amb el que et motivava, i amb el que no et motivava... Pues eres un *pájaro de la vida*, o sigui, tu anaves allí per intentar passar, i aquests existien, i érem uns quants, un perfil que existia. Després, la carrera científica ja et selecciona un altre tipus de cosa, ja no és la part tan acadèmica.

“Teníem un grup de música que es deia Els Piones”

I tens alguna cosa que recordis de quan vas començar la carrera?

Bueno, jo del inici a la facultat recordo la gent, o sigui, recordo el grupet de amics. Recordo els profes del primer any però molts ja es van jubilar. Però recordo aquestes assignatures, quan pensava, hòstia, quin nivell, i després recordo la gent, els amics que van ser amics meus durant sempre.

De fet a la carrera, un punt que és molt important és la gent. És una cosa que ara ho sabeu a nivell d'amistat, perquè sou amics i us ho passeu bé i tal, però això defineix un perfil professional, i la gent que coneixeu ara són gent que probablement col·laboreu en la vida fent coses. Està molt bé.

Vas estar a cap associació?

A mi em costava molt, perquè sempre m'ha costat apuntar-me coses, però hi havia coses que emergien. Jo vaig participar al Festival de Primavera fent

unes coses molt rares. No sé si... És que és igual. Fèiem obres de teatre.

Jo amb un amic meu, que sempre se'ns acudien fer coses rares, vam decidir que faríem una espècie de performance, on jo faria de *black hole* i ell faria de *fotón rosa*. Llavors, vam fer una espècie de performance que no tenia cap sentit, però feia gràcia. I després, què més vam fer? Teníem un grup de música que es deia 'Els Piones', i fèiem cançons de música, que no ho podreu trobar per internet, perquè no existeixen. Bueno, sí que existeixen gravades, però... **Aquí ens diu que si tots l'hi insistim prou potser els acaba fent públics, així que ja sabeu que fer**

I quins instruments tocaves amb el teu grup?

Jo tocava la guitarra. I de fet el clarinet també el tocava un rato. Perquè vam fer un blues i jo el tocava amb el clarinet.

Vam gravar, vam fer uns CD's, que en aquella època es feien CD's, i vam vendre els CD's. Vaig comprar una bobina de, no sé, 200 CD's, i vam vendre'ls tots. Llavors tothom sabia les cançons, i al dia del concert, la gent se les sabien més que el cantant.

N'hi ha una, que era una cançó d'amor, que vam escriure, que es deia 'Soy en autoestado de ti', que, si ho buscàveu a Google, surt la lletra. I posa a sota, i això és molt important: Autor anónimo.

Diu... <Soy en autoestado de ti, uno partido por raíz de dos yo, más i partido por raíz de dos tú.> I va cantant. És molt cursi. **Hem verificat que efectivament podeu trobar la lletra a google**

“Feien la gimcana etílicosexual”

I tens alguna anècdota de Sant Albert?

A Sant Albert... Clar, a Sant Albert passava de tot, no? *riu* A veure, jo, clar, com que havíem de tocar, llavors tampoc anàvem molt passants de voltes a Sant Albert. Després ja sí, que ens emborratxàvem.

Va haver-hi un any... cada any la liàven, no sé què feien. Però hi va haver un any que van agafar tots... Bé, això no sé si ho hauria... Bé, us ho puc dir, no ho feu, bueno no ho podeu fer perquè ara us fem fora. *riures* Van agafar els extintors i van buidar tots els extintors per la facultat.

Algú que se'n va anar de la *pinza*... Bueno, Sant Albert ja sabeu com és. És com fiesta *loca*.

I abans es feia dins de la facultat. Llavors, imagineu -vos des del matí dins de la facultat la gent fent, essencialment, botellón a sac. Llavors, bueno, es muntaven uns pollos.

Feien la gimcana etílicosexual, es deia. Llavors, bueno, feien, no sé, treure't roba i anar emborratxat. Era literal. Bueno la sexual no va passar, era més aviat broma. I després feien la gimcana, beure la cervesa molt ràpid i córrer.

Què canviaries de la teva època com a estudiant, en retrospectiva?

A veure, suposo que... Bé, no canviaria res.

Suposo que si en alguna d'aquestes etapes de la meua vida hagués fracassat vilment, hagués pensat, hòstia, potser m'havia d'haver posat més les piles. Però jo vaig aconseguir una beca per fer la tesi, una mica per sort, també. Vull dir, perquè, bueno, es van donar les circumstàncies i això.

Aquí hi ha un punt de sort sempre. És obvi que avui en dia hi ha més competitivitat, perquè hi ha més gent que vol fer tesis, hi ha menys beques, segurament, llavors és una mica més difícil. I aquí hi ha un punt que és clau, diguem, que potser si no hagués

aconseguit la beca, podria dir... Bueno, no estaria aquí per respondre la pregunta, segurament.

Però un cop estàs aquí, un cop fas aquest salt a la carrera científica, gent amb diferents qualitats, té diferents llocs, i és una cosa molt més variada que el sistema acadèmic. Potser ets una persona més creativa, o l'altra és una persona molt treballadora, o l'altra li agrada molt explicar bé les coses, no? Llavors, cadascú amb la seva d'allò, i tu et vas buscant el teu grup de col·laboradors, és una cosa molt dinàmica, ofereixes el que tens. I el que tens és el que ets, i ja està.

Tampoc t'has d'obsessionar amb això. I en el sentit del passat, jo m'ho vaig passar molt bé, o sigui, no canviaria massa res.

“A vegades llegeixo les parides per practicar”

A nivell d'ensenyament, com enfoques tu les classes?

És una pregunta difícil, perquè el contingut existeix. Hi havia un moment que anaves a la universitat a que et donessin informació. La informació estava a les aules i a les biblioteques, en forma de llibres. Però si tu venies aquí, t'explicaven coses.

La universitat d'avui en dia, jo crec, i sobretot quan encara ets al grau, tu has de donar el contingut, tu has d'explicar el que és l'assignatura, però l'has de fer teua i has d'aportar una mica més. Has d'aportar aquella intuïció que et dona algú que t'ho diu a la cara i té una certa intuïció pròpia de com pensar-ho. Això és el que jo intento amb moltes coses.

Què n'opines de la quantitat de frases que vas tenir al Paridari l'any passat?

Em sembla bé, em sembla bé. De fet, les llegeixo a vegades per practicar.

Clar, perquè no sempre em ve la creativitat a tope. *riures* Llavors dius, avui què diré? I puc anar a fer-ho servir. És molt útil. M'agrada molt, clar. Sí, sí.

És curiós, perquè hi ha frases i jo les recordo. De fet, jo quan les llegeixo dic, clar, soc jo, és obvi, perquè a més és la manera de dir-ho i de pensar. Llavors, sí, m'agrada.

Heu de pensar que jo tampoc no ho faig expressament. És una cosa de... Jo dic coses i de cop fan gràcia. I jo no sé... Em costa molt saber quan fan gràcia.

"Hi ha molt politiqueo a la col·laboració"

Com és que aquest any no dones Mètodes II?

Ai, us he abandonat o què?

Sí, molta gent es va matricular a tardes creient que donaries mètodes II *l'entrevistador sembla molt indignat per aquest fet*

No, perquè me la van canviar.

Faig una assignatura de màster, de Teoria Quàntica de Camps, i aquesta no la feia. I llavors, bueno, m'ha sortit un trueque. O sigui, ara el primer semestre, que és Teoria Quàntica de Camps al màster, em van dir de fer-la, i jo tenia ganes de fer el màster també, bueno, perquè està més a prop de la meua recerca i tal, i, bueno, n'havia de deixar alguna i mètodes va caure. Em sap greu. És una assignatura... Està bé, la vaig fer un parell d'anys.

****l'entrevistador sembla decebut de que no es tractés d'una mena de conspiració****

INVESTIGACIÓ FÍSICA

Com descriuries la teua investigació per un nen de 3 anys?

A veure... Que li dic al nen de 3 anys ara? Bueno, que investigo... que investigo... o que investigo... la... la matèria. No sé, suposo que intentaria dir-li d'alguna manera... Clar, hi ha diverses opcions, no? Jo faig com física-tecnològica, faig fenomenologia.

Llavors, potser, intentaria introduir-li la idea de concepte físic, que és una cosa no trivial, perquè com li dius al nen? Llavors, agafes una pilota, se la tires... a la cara, en algun lloc, no li fas gaire mal, se la tires a la cara i li dius <això!> *riures* Llavors, extrapolant molt, o sigui, has de començar ja pel principi, però és un primer pas. Que entengui el moment i les forces, per exemple.

I si aquest nen de 3 anys fos superdotat i fos graduat en Física?

Si fos un nen graduat en Física i fos superdotat, amb 3 anys... *riu* No sé el que faria. Potser l'agafaria al nen i li diria mira, tio, vas massa ràpid. No! Disfruta de la vida! No has fet un botellón o algo?

Bueno, si és graduat en Física, estudio Cosmologia, Física de Partícules, i Física beyond the Standard Model. Tot el que ell ha après en l'assignatura de Nuclear i Partícules, llavors hi ha una cosa que es diu Standard Model, que és la teoria de camps que descriu això, que això ho faria al màster. Beyond the Standard Model és una mica més que això, és explorar extensions d'això.

I després, en el context de la Cosmologia, de la Física de Partícules, de l'Astrofísica, tots aquests camps així, jo sempre m'els miro i dic: <Puc aprendre alguna cosa de Física més enllà de l'Estandard Model?> I si és que sí, faig un paper, i si és que no, doncs a vegades també. *riu* Sí, ho intento. Però bueno, això li diria al nen aquest.

"Hi ha lloc per la fe. Es que hi ha molt lloc."

I què o qui va ser el que et va fer escollir aquesta branca en concret?

Això va ser una mica d'accident. A mi sempre m'agrada la Física més teòrica, o sigui, m'agrada la Física més fonamental, si vols.

I llavors, la recerca va ser una mica l'accident, perquè jo vaig... Vaig parlar amb el Josep Tarón, que va ser profe meu, i em va presentar a aquesta professora que acabava d'arribar aquí com a ICREA, que són uns investigadors que no fan classe.

I aquí vaig començar a fer aquesta cosa una mica interdisciplinària entre física de partícules, més fonamental, i cosmologia. També coses de física de neutrins, d'oscil·lacions de neutrins... Sí, va ser una mica això.

Quan un acaba treballant en un lloc, sempre és que un dia, no sé què, veus un anunci, vas, cliques i fas una entrevista. Però bé, m'agradava el tema. Al 2012 vaig presentar la meua tesi que era sobre aquestes coses. Va venir un tribunal, això és com una primera comunió. Vas allí, no sé què, després te'n vas a la vida.

Hem trobat que tens una patent sobre un "Simple Quantum Integro-Differential Solver". Ens pots explicar una mica el projecte?

És una llibreria informàtica en la que tu li fiques les condicions inicials de les matrius densitat de neutrins i pots calcular com evolucionen en diferents medis. Això és gratis, el solver aquest es pot baixar.

Ojalà em paguessin diners per algo extra en la vida. Això va ser quan jo treballava als Estats Units.

Hi havia la gent d'una experiment que es diu IceCube. Havien dit la possibilitat de buscar una partícula que es diu neutrins estèrils a IceCube. Llavors hi havia uns experiments que semblava que veiem que hi havia un altre estat en el qual els neutrins podien oscil·lar, que desapareixen neutrins en un altre estat. Això era un misteri de la ciència. Encara ho és una mica, perquè no s'ha acabat de solucionar.

Llavors alguna gent deia que a l'IceCube podien mesurar neutrins que creuen la Terra i amb aquella energia veure aquesta desaparició molt bé. Va ser quan vaig acabar interactuant amb els experimentals, vaig conèixer el Carlos Argüelles, que estava fent la tesi allí. Després va venir el Ben Jones, que era un experimental de l'MIT, també estudiant, que estava acabant la tesi, i ens va ajudar a acabar de fer l'anàlisi i tal, i vam fer un *paper* molt guai, i va ser un molt bon resultat. De fet, vam fer el millor resultat de tothom. El resultat era negatiu, o sigui, vam excloure aquest estèril, però vam excloure una part dels paràmetres de l'espai de paràmetres que ningú havia exclòs abans, i era un resultat molt bo, i la gent estava molt contenta.

Va costar molt, vaig patir com un cabró, perquè hi ha molt *politiqueo* a la col·laboració i tal. Però va estar molt bé, al Carlos li va anar molt bé la tesi, gràcies a això. De fet, ara és professor a Harvard, i el Ben és quasi permanent a Texas també. I tots molt contents. Vam fer un *paper*, vam obrir una botella de xampany, després una altra, va estar molt bé.

[“Vam fer el millor resultat de tothom”]

OPINIÓ

Tu creus que és compatible el fet de ser científic amb la fe religiosa?

Això és curiós perquè hi ha científics que són creients. És veritat que la majoria són ateus perquè el món científic és molt materialista en el sentit aquest. Jo soc bastant ateu encara que vaig fer les coses religioses perquè al pueblo els amics anaven a fer la primera comunió i jo no volia ser menys. A més, et regalaven coses.

Que et van regalar a tu?

Em van regalar pel típic. Un boli, coses completament absurdes. La motivació és que et fan regals però és que a més saps els regals que són i saps que tampoc serà la hostia.

L'altre dia vaig veure el boli i li vaig dir això és una vergonya, que era de plàstic però un boli bic és millor.

La meua mare em diu <Això t'ho van regalar per la primera comunió>. Però qui? *indignat* Qui va ser el cabró que em va regalar això? Està molt malament. Però bueno... Això és el que va passar.

Però jo, a priori, soc bastant ateu. Hi ha lloc per la fe? Sí, esclar. És que hi ha molt lloc.

La quantitat de desconeixement és tan gran que has de pensar que vivim en el no sabem. Llavors, potser sí. La fe hi permet més coses.

Pot haver-hi dinosaures... Bé, dinosaures no ho sé. Però pot haver-hi coses... Hi ha lloc per la fe completament. Cadascú faci el que vulgui.

"Tinc la imatge de la paret de la pista de hockey venint a mi a 40 km/h gravada al cap"

Si haguessis de comparar la reducció de hores en ciències del batxillerat a un event històric, quin seria?

No sé, és que no té sentit. Mira, potser és el principi del final.

O sigui, això, la humanitat es degrada, es va degradant. I ara estem bastant degradats. Estem bastant degradats i estem amb... I ara estem definint la tendència.

Ja ho veiem. La tele surt tot claríssim. Llavors, això és un pas més cap al final de la humanitat. Les pastilles... Mira, la gent es foten tots pastilles. La lejía, mira, pujarà de preu.

Perquè, clar, tots beurem la lejía com a locos per curar els càncers i coses. I després vindran els extraterrestres i ens fumaran i ja està. Això és el que passarà.

"El pollo forma part de la meva historia"

HOBBIES

Quins son els teus hobbies?

Una cosa que he fet és patinar. Jo feia carreres de patins. Feia carreres amb rodes, i després al gel, als Estats Units. Feia carreres de short track.

Llavors jo allà, aprofitant que es feia molt allà pel Mid West, no havia fet mai això del gel i em vaig comprar uns patins i tal, i vaig anar allà amb uns tios i, clar, eren uns que ens sabien.

Érem molt bons, ens matxacaven molt. I llavors, doncs jo anava amb ells a patinar i tal, i vaig anar a alguna competició i em vaig matar. Tinc la imatge de la paret de la pista de hockey venint a mi a 40 km per hora gravada al cap.

És més, jo anava darrere d'un tio i el tio davant va caure i se'n va anar contra la paret. Llavors jo vaig caure darrere seu i jo anava darrere seu contra la paret. Però a la paret hi posen unes colxonetes. Llavors el cabron xoca contra la colxoneta i l'aparta i llavors jo recordo que veig la paret venir i dic:

La meva colxoneta :(... Improvisa. I em vaig, no sé, em vaig ficar així i em vaig estampar.*Cobrint-se amb els braços* Però ho vaig sobreviure.

Faig tots els esports que fa la majoria de gent, la majoria mig malament.

I jugues a videojocs o jocs de taula?

Jocs de taula, amb els amics. Amb els amics jugàvem al risc.

No sé quin joc jugàvem, però acabàvem cabrejats tots un a l'altre. Sempre acabàvem enfadats. Perquè acabàvem enfadats perquè jugàvem al risc, a veure si te mato o no te mato i a més bevíem whisky.

Llavors acabava la cosa com en plan que tots enfadats. Era un... Però bueno, era divertit. Eren coses que fèiem.

I el tema de sèries i pel·lícules que t'agrada?

No ho sé. Aquí sí que no ho sé. O sigui, jo ara visc en la voràgine que tots vivim que és que engegues el Netflix, l'Amazon, aquests, i vas passant amb el mando. Surten coses, cliques una i per algun motiu acabes vivint una sèrie i al cap de tres capítols penses jo no sé què estic fent amb la meva vida.

Portaves el cabell molt llarg en alguna foto...

Jo portava el cabell llarg i vaig conèixer una tia a Chicago que em va dir: Tens el cabell com despentinat. I ella era perruquera, no sé què feia, coses de perruqueria, i em va dir vols que et talli el cabell? I jo li vaig dir vale. I em va tallar el cabell per primer cop des de feia vint anys.

POLLO!

Potser la més important de totes, la pregunta del pollo.

És que el pollo... A veure... Què us passa amb el pollo? Quina és la pregunta exactament?

És que hi ha moltes... Vull dir, ets conscient de que la gran majoria d'alumnes es refereixen a tu com a Pollo?

Ah, em sembla *estupendo*. A mi no m'importa això. Vull dir, em sembla bé, em sembla bonic.

Tu ho sabies, no?

Jo vaig veure... Bueno, l'altre planta 8 hi havia un pollo. Clar, però això és molt divertit.

Perquè a mi això em passa sovint. O sigui, jo quan vaig arribar a la facultat, jo venia del poble, i llavors els meus amics els hi deia caps de lluç. Caps de lluç, els hi deia.

Llavors, de cop em van començar a dir cap de lluç a mi. I jo vaig pensar, ara em dic així, i encara em diuen així. Em diuen Capde, perquè és el shortcut.

De fet, tinc un amic que sempre em diu, t'has d'aconseguir que et diguin així. I jo dic, ara ja no pot ser, perquè ara em diuen Pollo, doncs no, és impossible. Ja en tinc un nom.

I perquè Pollo?

El pollo forma part de la meua història, com a persona. Jo de petit tenia un pollo, i ja està. Tenia dos pollos. *riures* Que els vaig agafar d'una fira. Hi havia una fira on hi havia pollos. Als pobles hi havia fires, i regalaven pollastrets petits, pollets petits.

I jo em vaig omplir les butxaques amb dos pollos, i vaig arribar a casa i li vaig dir a ma mare: <Mira que tinc>. I ma mare va dir, ets un malparit. Bé, no em va dir malparit, perquè era el seu fill, però em va dir, <què fas? I ara què farem amb això?> El meu pare, que es va flipar, va comprar una peixera, gran, i diu, no passa res, posem la peixera al menjador, sense aigua, posem els pollos a dins, que visquin allà, tranquils.

I quan temps vas tindre els teus pollos allà?

Ells van viure a la peixera durant molt de temps, fins que es van fer tan grans, que ja no hi cabien. Van ser-hi més d'un any, devien créixer en tamany d'un pam més o menys.

A la peixera li posàvem unes llumetes. Vaig posar com palla al fons de la peixera. Era molt raro, perquè a la mare li feia molta vergonya. Perquè quan arribava la gent a casa hi havia una peixera amb dos pollastres dins. *riures*

Però clar, no només hi ha pollos a la vida. Hi havia un gat. I llavors, un dia, un pollo no hi era, i on estava? On està el pollo? I el gat feia una cara així, i vaig pensar, te l'has menjat. I el gat s'ha menjat el pollo.

Llavors a l'altre pollo vaig dir, ja no hi cabs aquí, et posaré al jardí. Però amb la mala sort que el meu pare s'aixecava molt d'hora al matí, s'aixecava a les 3 del matí o a les 4, per anar a treballar, perquè feia tornos estranys. Llavors engegava les llums del cotxe i li fotia davant del pollo.

Amb les llums el pollo es pensava que era de dia, i no sabia quan era de dia o de nit, i aleshores sempre cantava. I jo vaig pensar <t'has tornat boig>. Llavors el vaig portar allà a un camp que teniem, dic: <aquí viuràs bé, tindràs menjar, estaràs tranquil·let>

Però ara ja, calma. I aquest era el segon pollo. Però hi havia un gos al camp. I aquí s'acaba la història.

Hi ha un altre pollo, però aquest ja no el recordo tant, perquè era més petit, i era més traumàtic. Aquesta va ser la història dels pollos, i els pollos estan aquí. Llavors vaig dibuixar un pollo un dia a la classe d'informàtica.

"Heu de ser provocadors i no tenir por."

Llavors el Pollo s'ha originat d'informàtica?

Jo crec que el tema pollo és molt possible, perquè abans d'informàtica s'explicava una cosa que era el TK-Inter, que era una cosa que creava un trauma molt gran als estudiants, perquè havien de dibuixar línies i coses en un llenguatge informàtic, i mai els hi sortia bé. Era un desastre.

Llavors, jo vaig dir, faré una llista de nombres aleatoris, aparentment aleatoris, de manera que dibuixaré línies entre ells, com un exemple de classe.

Ara dibuixem una línia, d'aquest punt, d'aquest punt... I vaig dir, agafem aquests nombres aleatoris que acabo d'escriure random i els anem a dibuixar. I què passa? Que quan vaig acabar de dibuixar-los tots, era un pollo.

Llavors es van posar molt contents. El nivell d'alegria, de com va explotar, i encara aquests són els que em deuen dir un pollo. L'origen deu ser aquest.

Després hi va haver pollos, perquè a Mètodes 2, clar, amb els meus pollos aquests anteriors... De fet, la meva foto al Facebook és un pollo. I la gent ja ho sap. Llavors, una amiga meva, que és professora mates, tenia els de doble grau, i els va explicar que jo tenia un pollo a l'internet.

Llavors, ells, un dia a classe, em van dibuixar un pollo a la pissarra. Aquí també aquella classe també es va enterar que hi havia un pollo involucrat. I era un pollo, però estava mal dibuixat, i jo els hi vaig dir que no l'havien dibuixaven bé, perquè hi havia petits errors.

Els hi vaig dir: <Sou uns desgraciats. Suspesos>. No és veritat, no els vaig suspendre. Però s'ho busquen.

Ets del Barça?

Jo no he sigut mai molt *futbolero* perquè la meva família no ho era però sempre he sigut més del Barça. O sigui, al poble la gent era del Barça jo recordo alguna final de la Champions que estàvem allà tots allà al casal del poble i tal llavors, bueno, tècnicament sóc més del Barça i ara que guanyen estic mirant algun partit de vegades

Si eliminen al Barça de la Champions, viatjaries en el temps per marcar tu mateix els gols?

A veure, jo això ho he pensat molts cops... no els gols però jo sempre he pensat com això que he de suplantar al Lamine Yamal al moment d'anar a xutar el penal, jo sempre ho penso.

Seria interessant tenir tot de gent cridant i jo, <tranquils, tranquils, calma que guanyarem, m'ho heu de deixar a mi no us poseu nerviosos> *riures* però clar, llavors jo no sé jugar a futbol jo era molt paquet eh, jo estava al banquillo i perdiem 20 a 0 i encara no em deixaven sortir... era molt dolent molt dolent.

Xutaria la pilota i segurament perdria, seria com un cicle perquè segur que després ho tornaria a intentar. Llavors seria com això d'un dia de la marmota perdent cada dia, i al final millor deixa-ho córrer.

I que opines de l'efecte papallona en aquests viatges temporals?

Si les papallones han acabat amb la humanitat, vull dir, això és una cosa ben sabuda. S'han d'acabar amb les papallones.*riures* He d'anar molt al passat trobar la papallona adequada i fer-li no sé, fer-li alguna cosa perquè mogui les ales i en 50 anys en la Xina està tot destruït. Això ho faria sempre, estaria tot el dia mirant les papallones, aniria al passat, tocaria la papallona i jo només tocant papallones aconseguiria canviar la història de la humanitat.

Si poguessis afegir una secció a la revista que afegiries?

És molt difícil, això. Perquè això, jo crec que la clau és la vostra perspectiva... Si jo us digués que una secció: El profe més cabró del departament. Posar una foto, com un desplegable perquè la gent el faci servir com a diana i tiri dalt. Saps? Heu de ser provocadors i no tenir por. I si algú s'enfada molt, li diu: oi, perdó, perdó. I ja està.

És molt difícil, això. Perquè això, jo crec que la clau és la vostra perspectiva... Si jo us digués que una secció: El profe més cabró del departament. Posar una foto, com un desplegable perquè la gent el faci servir com a diana i tiri dalt. Saps? Heu de ser provocadors i no tenir por. I si algú s'enfada molt, li diu: oi, perdó, perdó. I ja està.

Corregit pel doctor Varela

expressions → d'iter

Sobre la conducta d'un professor en base a la quantitat de "eh", la pluja, viabilitat com a transport i els kebabs potencials

Tan Growth

Maig 2025

1 Abstracte

En aquest informe s'explora la naturalesa del comportament d'un conegut professor del grau de Física. S'explica la seva velocitat mitjana en base a la magnitud "EH" / minut, es qüestiona l'efecte climàtic sobre el seu moviment rotacional, es planteja la viabilitat de fer-l'ho servir com a transport i es compara el gast energètic calòric per classe amb l'intenció de concloure quants kebabs compensa al mes. Es conclou que el seu comportament és més accelerat quan s'acosta un parcial.

No hi ha incerteses perquè, com diu l'administració de Trump, un estudi així seria massa difícil de fer i doncs, no es fa. A més, les dades han estat recollides per un alumne més atent als conreus del HayDay que a la pissarra i les barres d'error no cabrien als gràfics.

2 Factor "Estrès" ε

Primerament, hem de definir una sèrie de magnituds.

- estrès ε
- nEH/v $\eta = EH/t \rightarrow$ quantitat de "eh" dits per unitat de temps
- velocitat mitjana $v = x/t \rightarrow$ distància recorreguda per unitat de temps, analitzat per desplaçaments sensers de tarima
- velocitat angular $\omega = \text{voltes}/t \rightarrow$ número de voltes sobre sí mateix per unitat de temps

Sabem que $E \propto \eta v \omega$, ja que l'estrès és una magnitud inherent al professor que el fa posar-se més nerviós (augmentant η) i moure's més ràpid, tant rotacional com direccionalment.

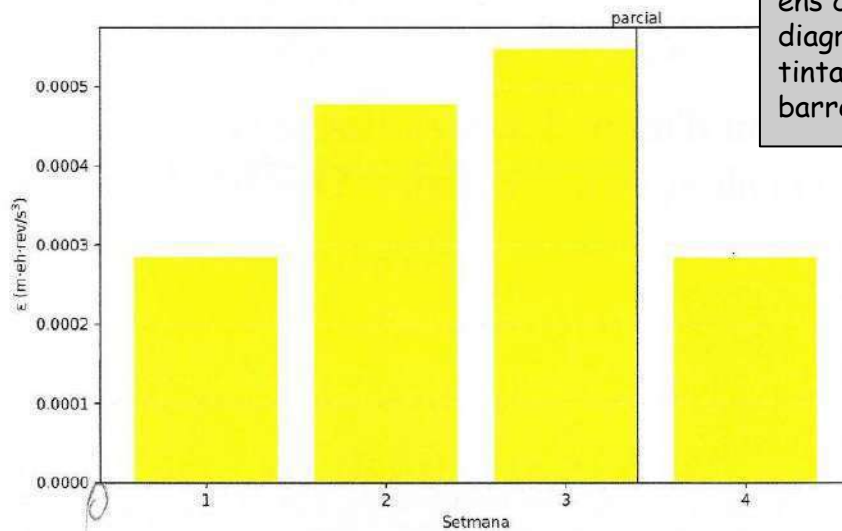
Les dades recullen la següent progressió setmanal de ε :

En primer lloc

→ es defineixen les magnituds més rellevants.

¿?

$$[\eta v \omega] = \frac{1}{s} \frac{m}{s} \frac{1}{s} = \frac{m}{s^3}$$

El professor corrector ens comenta que els diagrames gasten molta tinta i hauríem de fer les barres més primes.

Figure 1: Histograma de ε en funció de la setmana. Inclou una barra de suport vertical amb la data del parcial.

Es veu com clarament el professor va augmentar ε fins la setmana 3, just quan teníem parcial de la seva assignatura i havia de córrer per tal de donar tot el temari. Un cop fet el parcial, es va relaxar.

3 Relació η (eh/s) i pluja

Les dades η inclouen dues setmanes addicionals, que anomenem setmana -1 i setmana 0. Es van prendre amb l'objectiu de comprovar si era humanament possible apuntar una ratlleta per cada "eh" en format "dies-presó" sense riure en la seva cara.

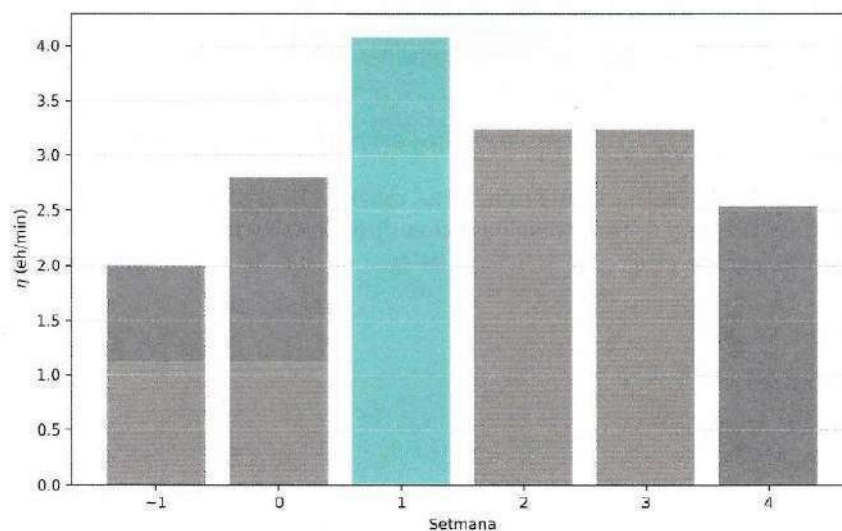

Figure 2: Histograma de η en funció de les setmanes. Totes són grises menys la setmana 1, perquè aquesta va ploure i doncs, ha de ser blava. Distinció completament rellevant perquè aquest article s'imprimeix en blanc i negre.

Es pot comprovar fàcilment com la setmana 1 el professor va escopir molts més "eh" que el que ens

esperaríem segons la progressió ε , mentre que la resta segueix la tendència esperada. Això només pot tenir una explicació rigurosa, única i possible: va ploure.

4 Comparació de ω i ω_{kebab}

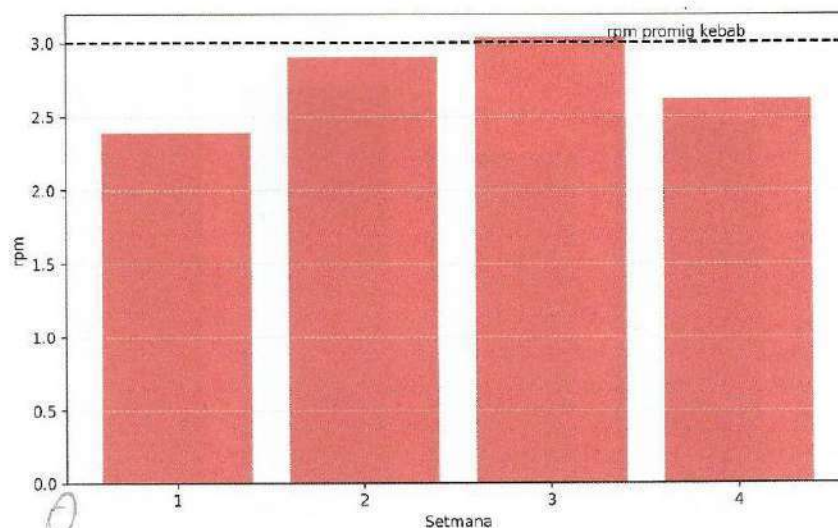
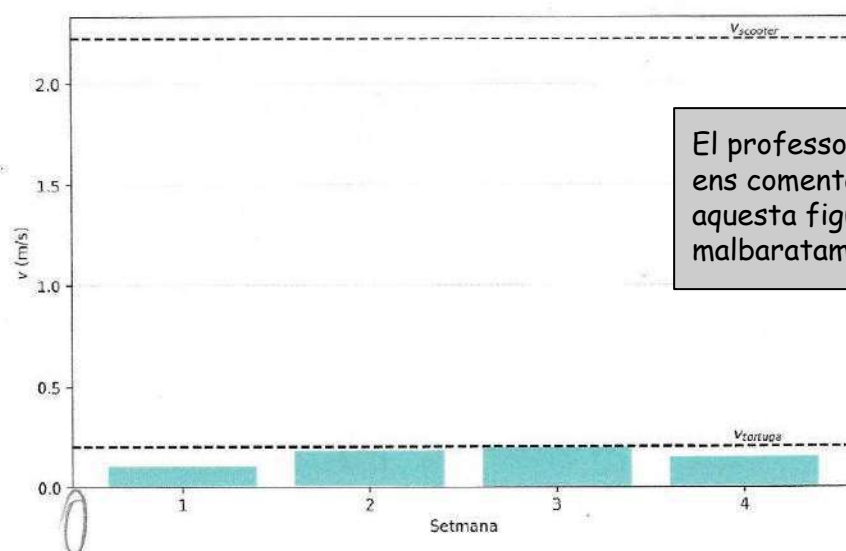

Figure 3: Histograma de rpm enfront les setmanes. A més hi ha una línia de suport horitzontal "rpm kebab".

La setmana del parcial (3) el nostre estimat professor va girar més ràpidament sobre sí mateix que un pal de kebab promig.

5 Comparació v i $v_{scooter}$, $v_{tortuga}$

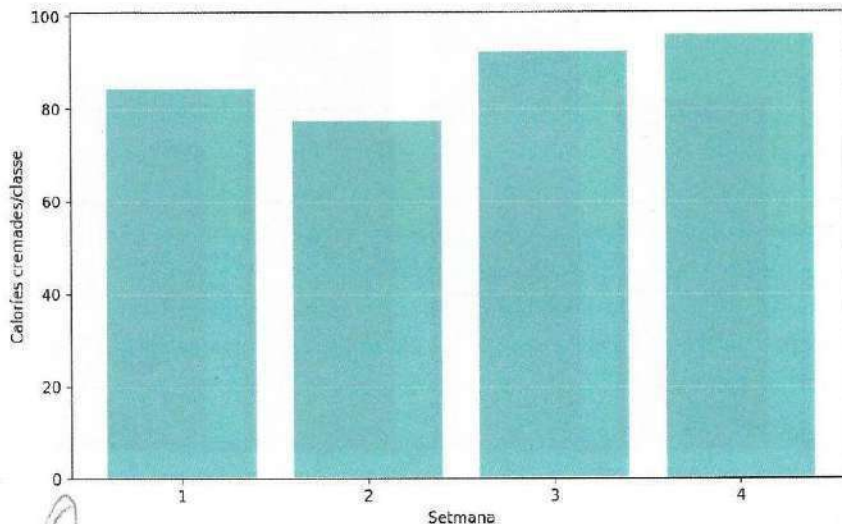

El professor corrector ens comenta que aquesta figura és un malbaratament d'espai.

Figure 4: Histograma $v(m/s)$ sobre setmanes. Hi ha dues línies de suport horitzontals, una per a la velocitat d'un scooter i l'altre d'una tortuga.

Com a conclusió s'extreu que com a mètode de transport és molt més eficient anar en una tortuga que no en el professor, però pràcticament equivalent quan hi ha parcial, i unes 10 vegades més ràpid anar en un scooter per a físics jubilats.

6 Càlcul calòric. Kebabs permesos.

El professor corrector ens comenta que, en el cas hipotètic d'haver estat ell l'objecte d'estudi, hauríem d'haver fet el càlcul amb kebabs sense carn, ja que no en menja.

Figure 5: Histograma de calories cremades per classe enfront la setmana.

La tendència d'aquest gràfic és ben diferent a la resta. S'explica pel fet que el factor més important per a la magnitud calòrica és el temps total i no v o η , ja que no varien gaire. Les dues últimes classes ens va explicar anècdotes de Faraday, mentre que la segona se'n va anar abans, per exemple.

El càlcul de calories cremades (C) s'ha pres amb una estimació de $MET=3.3$: "fitness light", on $C=MET \cdot m \cdot t$, amb $m \equiv$ massa i t està en hores.

En total en un mes ha cremat l'equivalent al 47.43% d'un kebab! D'aquí poc podrà gaudir d'una experiència greixosa recomanada pel 1/10 doctor restant i no preocupar-se'n, que ho ha compensat explicant camps elèctrics.

7. Conclusions

en quines unitats?

8. Bibliografia.

El professor corrector ens comenta que s'ha cansat de corregir i ho ha deixat a mitges. També ha afegit: "Cuanto más conozco a las personas, más quiero a mis gatos".

Rating 4 OG equacions amb més aura ongod

+ Glossari al final pels oldies

Els uncs físics eren 99% cringe i goofy-ahh, però de vegades no estaven tan cooked i slayed. Aquí van els 4 moments amb més aura on nocab van fer coses (com els catalans) i els ratejarem sobre 10 en base a aplicabilitat, elegància i simplicitat.

Segona llei de Newton

$$F = ma$$

La més OG ve de la mà del Newton aquest, un true skibidi classical bae.

Aplicabilitat: 7/10

Per a física clàssica és god, fr que ni el prime del Tiktok Rizz Party és tan bo. Ens ajuda a predir moviment de planetes i el del lvl 10 gyatt de les fine shyts. Malgrat això, al món quàntic és quasi fucking useless i bastant cheugy.

Elegància: 9/10

Té moltes implicacions com que a $F = 0$ el moment és constant i blabla a no ser que siguis cringe i m no sigui constant (what the hell). No és la més elegant, però passa el vibe check.

Simplicitat: 10/10

Que només tingui tres lletres is giving ultra-based geek. Ongod aquesta ha de ser 10/10. Res més a dir, ate and left no crumbs.

Equació d'Einstein

$$E = mc^2$$

El senyor que surt a Oppenheimer de cabells sussy baka com Tangrowth va fer el gridy després de cookejar aquesta.

Aplicabilitat: 10/10

És el major rizzler, serveix per a definir tot l'arsenal nuclear, l'astrofísica de supernoves i els cossos compactes.

Elegància: 9/10

Fa servir una constant i slapeja, es fa servir per a conspiracions de les piràmides i amb una mica de looksmaxing és $3 \cdot 10^5$ km/s que és sharp de collons. -1 perquè li falta la H.

Simplicitat: 9/10

Té només 2 magnituds, però com té una constant i a més al quadrat perd aura perquè trigo més a escriure-la en LaTeX.

Equació de Schrödinger

$$i\hbar \frac{\partial \psi}{\partial t} = \left(-\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + V \right) \psi$$

No sé introduir aquest agro boi.

Aplicabilitat: 5/10

És full gassy pel món macroscòpic, encara que sigui goated on the sauce pel micro. Alpha i sigma alhora, un 5: aprovat i a doomscrollejar.

Elegància: ?/10

No he ni passat de primer de carrera, com volem que analitzi això ongod esteu delulu xd. Btw chat sóc stan de brr brr patapim i que sapigueu que tung tung tung sahur no és itàlia, però de brainrot d'Indonèsia. Bueno "operador Hamiltonià" sigui el que sigui sona zesty així que...

Simplicitat: 0/10

Schlawg only in Ohio (a partir de tercer de carrera) saben com fer els simbolitos aquests a mà.

Equació d'Euler-Lagrange

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}} \right) - \frac{\partial L}{\partial q} = 0$$

Aplicabilitat: 10/10

Ni el facutinder fa tants matches com això. Física clàssica, mecànica analítica, relativitat general, mecànica quàntica... és el Diddy de la física, ho toca tot.

Elegància: 200/10

És tan slay que encapsula tot un sistema físic en un sol Lagrangià, la vibe és immaculate. Per exemple un sistema format per cinc politjes control·lades per skibidi toilets afectades per la força d'atracció del croissants del bar sota your month-your coordinate system es pot reduir a un oscil·lador harmònic simple si hi tens fe. És lo més perfecte que han vist els meus ulls des del brainrot de Puigdemont Pambtomaquet.

Simplicitat: 5/10

Tot i que hi hagi poques lletres, pot tenir moltíssim lore. En sí mateixa no és més difícil que entendre l'accent d'en Marius.

Com a conclusió, dir que obviament el goat és $F = ma$ tot i que m'hagi quedat fonmec. Ara aniré goblin mode i serà el meu amor, segur.

TOP 5 CALBS DE LA FACULTAT

En la nostra facultat hi ha cervells brillants... i també calbs brillants. Aquesta llista no és només un homenatge a aquells que han sigut derrotats en la batalla capil·lar, sinó un reconeixement a aquells que han transformat la calvicie en un símbol de prestigi acadèmic i superioritat fotònica. Que ningú s'enganyi: la calvicie és un art, una actitud i, a vegades, una condició genètica inapel·lable. Aquests homes no han perdut el cabell, han guanyat espai per pensar. Llarga vida als calbs acadèmics!

1. Fomeu Tiol

Si ets un dels desgraciats que va agafar T1 al començar la carrera, possiblement, el Fomeu va ser el primer calb que et vas trobar a la facultat. És impactant. La seva calvicie no és una condició: és una filosofia de vida. Un estil. Una doctrina. Diuen que el seu cap nu té propietats màgiques: només cal mirar-lo tres segons abans d'un examen d'àlgebra per entendre l'espai dual (aquest fet no ha estat comprovat pels redactors de Planta 8). Sempre brillant (en cap i ànima), ensenya amb la calma d'un monjo budista i la resplendor d'una bombeta A+++.

- Brillantor: 9/10
- Confiança: 8/10
- Saviesa: 10/10
- Protecció contra el Sol: 2/10

2. Muan Jarco (JM, pronunciat *jey em*)

Després de sobreviure 3 semestres a la facultat de física et toca moure fitxa al 4t semestre i si tens sort, cauràs a la casella del Muan Jarco a electromagnetisme. La gent pot pensar que els seus cabells va desaparèixer per ficar els dits en un endoll, però no!!! La realitat és

que els seus cabells no va sentir-se digne de tanta aura i de tant flow que té el Muan Jarco (el mateix que senten els seus alumnes quan s'adonen que no seran mai tan intel·ligents com ell). Quan el veus no pots pensar en un altre cosa que no sigui que tens sort que no sigui professor del laboratori d'òptica, ja que com un làser rebotés al seu cap i et donés a la cara, et deixaria cec.

- Brillantor: 10/10
- Confiança: 10/10
- Saviesa: 10/10
- Protecció contra el Sol: 0/10

3. Iscar Oglesias

Si vas venir a la facultat de física en cerca de "cuñaos", tard o d'hora deus haver anat a parar a l'Isca (oportunitats no en falten, ja que ensenya fins a tres assignatures). La seva calvicie no és total, només s'estén per la part del front deixant intactes les parts laterals del seu cap. Això podria semblar un fet normal, però la realitat és que la seva distribució actual de cabells es deu a les seves passejades en bicicleta, després de tantes altes dosis de fanatisme esportiu, els seus cabells frontals van optar per abandonar l'Isca i al seu cap (un cap ple de plans inclinats i de bandes electròniques). També es creu que els pèls que li falten es van cansar d'esperar el seu (merescut) premi Nobel.

- Brillantor: 7/10
- Confiança: 6/10
- Saviesa: 8/10
- Protecció contra el Sol: 4/10

4. Moan Janel

Si passes moltes hores a l'atri i has sentit molta olor de fum, has estat a prop de la colla de fumadors de la facultat, i, consegüentment, del Moan Janel, no perquè ell fumi sinó perquè els seus amics experimentals ho fan ;). També és possible que hakis tingut la sort de tenir-lo com a professor de fonaments de laboratori, en aquest cas és més probable que no el coneixis, ja que deus haver passat més hores a la bolera (el Softcatalà em diu que bolera en català és "joc de bitlles" WTF) que escoltant-lo. En qualsevol cas, segur que has sentit les seves llegendàries històries de com toca el banjo o de com sap fer tombarelles amb triple salt mortal (Planta 8 no es fa càrrec de la possible desinformació dels seus articles).

- Brillantor: 5/10
- Confiança: 9/10
- Saviesa: 6/10
- Protecció contra el Sol: 6/10

5. Guis Llarrido

Amb un aspecte de gangster, al *fucking* Guis Llarrido no li cal barret i l'americana per transmetre por a l'alumnat explicant Mecànica Quàntica a través de fotons que reboten al seu cap. Amb un 70% de calvície, aquells pels es resisteixen més que l'expedició de Matrícules d'Honor a les seves assignatures! Si l'has tingut a Teoria de la Informació Clàssica i Quàntica possiblement t'hakis quedat enlluernat per les longituds d'ona que venen desde la seva front que encara no s'ha ajuntat amb l'esquena. Deixant de banda la vida de l'ensenyament, sembla que el seu grup d'investigació l'aprecia molt (informació no confirmada) i que és un investigador de 10 (informació no confirmada).

- Brillantor: 6.5/10
- Confiança: 7/10
- Saviesa: 8/10
- Protecció contra el Sol: 10/10 (alts nivells de melatonina)

PROPOSTES PER A COMBATRE LA SEQUERA

Com molts lectors ja deveu ser conscients, Catalunya ha experimentant un prolongat període de sequera. Deguda a l'excepcionalitat de la situació, planta 8 també ha pres l'excepcional decisió de fer un mínim esforç a l'hora de contribuir alguna mena de valor a la societat. Per això, els nostres millors meteoròlegs van decidir idear una serie de propostes per a combatre la sequera i que així totes les fonts de la facultat puguin tornar a funcionar (de res Eugeni).

1. Aguantar la respiració 1 minut al dia

Donat a que la principal causa de la sequera és l'empitjorant crisi climàtica en la que ens trobem immersos, els nostres experts han fet una proposta més holística per tractar el problema d'arrel. Per això la política estrella del conveni internacional del Protocol de Lyoko és el minut d'aguantar la respiració diari compulsiu. L'avariciós del lobby d'afectats per malalties respiratòries ha aconseguit que no li apliqui aquesta nova mesura per interessos personals, fent la mesura insuficient per a assolir els objectius marcats pels experts. Encara així hauriem de celebrar aquest moment de cooperació internacional per a aconseguir un objectiu comú.

Segons els càlculs dels nostres experts, això reduiria les emissions de CO2 diàries de cada persona per 0,0007 kg. Així 1008 persones seguint aquesta nova política compensarien les emissions causades per tots els pets de 3 vaques. (Fun fact el 97% de les emissions de metà de les vaques provenen de rots i no pets)

Si un vol optar per a solucions per a aguantar la respiració de forma permanent també es recomana l'ús de sogues reutilitzables, biodegradables i eco-friendly. És important minimitzar la petjada de carboni donat l'impacte mediambiental que suposa la fabricació de sogues de cotó.

2. Tunelament quàntic espontani de tota l'aigua d'Europa (Lluna) a Europa (Continent)

Es deixa com a exercici pel lector

3. Col·lisionar la lluna contra la terra

Els pocs lectors que estiguessiu parant atenció a astronomia sabreu que es creu que gran part de l'aigua a la terra s'origina d'impactes amb fonts extra-planetàries. Per inducció, i donat que la lluna és un objecte extra-planetari, podem deduir que la lluna és una font d'aigua.

Podem aproximar la lluna com a un conjunt d'asteroides agrupats de forma esfèrica d'una massa equivalent i per tant validar la nostra hipòtesi com a possible font d'aigua.

Degut a que el 3% de la massa de la lluna equival a la de tots els asteroides del sistema solar, podem modelitzar el seu impacte contra la terra com a l'impacte de 3,3 milions d'asteroides. Si assumim que les proporcions dels tipus d'asteroides que impactarien sobre la terra són equivalents a les de la distribució d'asteroides en el sistema solar segons el seu tipus en l'escala petrologica, aproximadament un 10% seran del tipus 1, que tenen un contingut d'aigua del 20%. Això correspondria a $1,47 \cdot 10^{21}$ kg d'aigua, lleugerament superior als $1,37 \cdot 10^{21}$ kg d'aigua als oceans terrestres. Per parlar en proporcions més fàcils d'imaginar, amb aquesta quantitat d'aigua podríem emplenar l'estany de Banyoles 91 mil milions de vegades o omplir $7,35 \cdot 10^{21}$ gots d'aigua.

Segons els càlculs dels nostres experts aquestes quantitats ingents d'aigua portaria a un moment de pau i abundància sense precedents en l'història de la humanitat, almenys durant aproximadament 2

anys fins que trobéssim un nou motiu per tornar a matar-nos entre nosaltres.

Ens han escrit alguns lectors amb preocupacions de que un event com la col·lisió de la lluna contra la terra portarà a una extinció massiva i tornarà la terra inhabitable. Agraïrem que ens deixéssiu de fer perdre el temps amb aquestes afirmacions alarmistes i paranoiques. Oi que la lluna ja va impactar contra la terra una vegada i estem tots vius? És al·lucinant com pot haver gent amb tant poc sentit comú.

4. Sacrificar a en Tomàs Molina al déu de la pluja Tlàloc en un ritual Azteca

Durant l'època dels aztecas la terra no experimentava fenòmens de sequera tant freqüents i prolongats, així que alguna cosa devien estar fent bé. Mentre que no comprenem el principis físics darrera dels sacrificis humans, els nostres experts creuen que deu estar relacionat el flux turbulent i l'incompletesa de les equacions de Navier-Stokes.

Es volia mantenir la tradició de sacrificar als nens malalts de cada poble, però ens vam pulir el presupost en patates del bar així que ens haurem de conformar amb el Tomàs Molina.

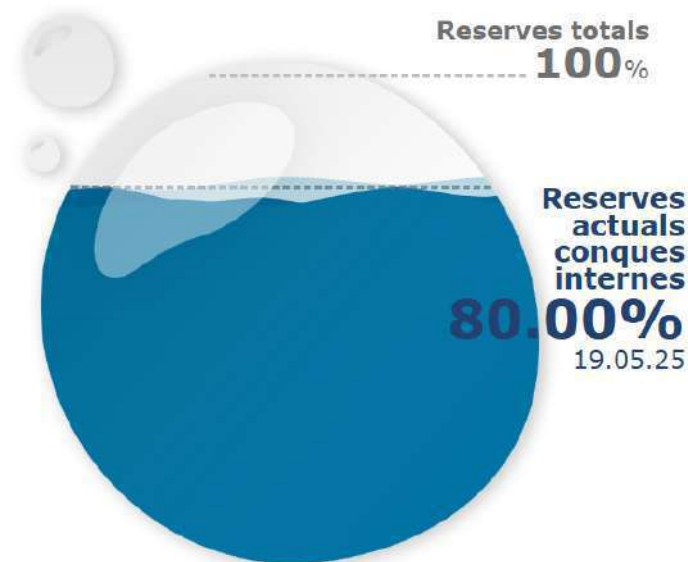
Degut a la seu salt a la política, diferents partits han decidit donar les seves opinions que ningú els hi havia demanat. La mesura ha estat oposada per la CUP ja que ho considera "apropiació cultural", l'estructura B d'esquerra republicana, sospitosos que sigui una jugada de l'estructura A per "pendre'ls-hi el protagonisme", i VOX que condemna el que considera la "barbàrie dels rituals pagans" i proposa una crucifixió com a alternativa molt més civilitzada.

Degut a la possible immunitat d'eurodiputat de la que disposaria el Tomàs Molina, s'havia considerat celebrar el ritual en la clandestinitat, pero com encara no hi exerceix hem considerat que no serà necessari. El ritual se celebrarà durant la primera lluna plena del 16é mes, Atemoztli, en l'estació meteorològica de l'observatori Fabra. Si voleu assistir-hi recordeu portar ofrenes de pedres precioses i figures fetes de pasta de moc de gall, i si teniu cap conegut leprós interessat en afegir el seu cor en el bol sacrificial per a tindre una vida eterna en el paradís de Tlalocan no dubteu en fer-li saber. Us esperem allà i que tingueu un bon Etzalcualitztli!

5. Polítiques mediambientals efectives i bona gestió dels recursos

Les possibilitats que es doni aquest cas no s'han pogut aproximar degut a que eren massa petites per a ser representades per un float de 32 bits, donat que eren d'ordre menor a 10^{-38} . Els nostres millors físics han intentat calcular-les mitjançant un Runge-Kutta d'ordre 69 sense èxit.

Després d'aplicar una combinació lineal de les propostes esmentades anteriorment, Planta 8 ha revertit tota sola la situació de sequera. A canvi només tenim una petició a fer-vos: Si us plau Yolanda contracta'm per la feina del radiosondatge, et prometo que m'esforçaré molt, porfaaa que em fa molta il·lusió 🙏🙏🙏🙏🙏🙏🙏

REVIEW DEL PERSONA 4

Dissabte 9 de desembre

Breu apunt que són l'11.30 i m'he deixat el diari a Barcelona.

Finalment m'he passat el Persona 4, definitivament és un dels meus jocs preferits, el personatge, l'atmòsfera, el misteri, tot està orientat d'una forma que m'he vist mai en un videojoc.

El final ha arribat a les meves expectatives, no tant bonger soundtrack o discurs motivacional com el P3 però definitivament més a Dén.

El combat ha estat guai, definitivament he gaudit més a l'abans i no he utilitzat consumibles en el combat després del (com els sòlids en els RPGs de grup i en quedar agafant pols) i les escenes de després ha estat bastant emotives, la dels personatges fins i tot tenen els ulls un pel plorosos, i m'he orientat quan perseguia el tren a la despedida (que just ha entrat l'aer: no ha intercomunicat, com no).

El ploteg també m'ha semblat un molt bon detall, encara que la majoria de redisons m'agraden un pèl menys (excepte Mawla i Chic), però està molt bé tenir més claredat i veure com continuen les històries dels personatges.

M'ha fet ràbia no fer un social link fora del grup principal i m'he plangat riguer-la més endavant però cal d'un bon temps, que deu n'hi ha de quant dura el joc.

El cas a resoldre m'ha encantat, és que en gran part m'hi ha tocat a intervenir en històries de delictes i misteris. Et deixava preguntes amb pistes, després t'hi donava una resposta satisfactòria, que en un videojoc una trama tan sòlida és més complicada de trobar.

Jo hi passava molta atenció i trobo que sempre hi havia ben encunat, i el m'hi m'he preguntat que com m'hi vaig quan he estat gaudint tant i abans no m'havia trobat una explicació.

REVIEW DE LA REVIEW DEL *PERSONA 4*

Entre les taules del fons de la peixera, els redactors de Planta8 ens hem trobat amb un full de paper amb més arrugues que la camisa del Tordi Jiana. Naturalment, en veure l'oportunitat d'un article fàcil, l'hem agafat i en llegir-lo ens hem trobat amb tota una obra mestra del periodisme. Estem davant d'una crítica (com dirien en anglosaxó, una *review*) del *Persona 4*. Pels que no el conegeu: el *Persona 4* és un joc que va d'anar a classe i fer amics. És habitual entre algunes de les persones que no van a classe i entre moltes de les que no fan amics. Enviem una forta abraçada a l'autor, sigui quin sigui el seu cas (probablement els dos).

El text comença amb una petita localització espai-temporal. Assegura haver-se deixat el diari a Barcelona, per això fa l'escrit en aquest full, que també és a Barcelona. Després d'expressar el molt que li ha agradat el joc ens comenta que el final ha arribat a les seves expectatives. Sembla que alguns finals sí que són adequats. Efectivament, estem parlant de tu, final de FEiO 2024 (#NiOblitNiPerdó). Tanca el paràgraf amb: "Definitivament mates a Déu". El que devien pensar en Varela i la Polo pels volts de juny de l'any passat devia ser alguna cosa com: "Definitivament no aprova ni Déu".

Si seguim endavant amb el text, l'autor ens parla de "la despedida" (després us queixeu de la qualitat dels articles de Planta8). Un moment molt emotiu on s'introdueix un nou personatge: "l'avi". Amb això, se'ns deixa entreveure una relació grisa entre l'autor i "l'avi", que sovint l'interromp en els moments més crítics de les seves partides. Un personatge (que assumim que no és producte de la imaginació de l'autor) que sembla esgotar físicament i mentalment el nostre autor, que no el deixa descansar. El que no sabem és si aquest "avi" es tracta realment del seu avi, si ens parla del president Macià o de l'avi Siset o si és una metàfora de les entrevistes dels informes de pràctiques.

Deixant enrere aquest misteriós personatge, ens endinsem de ple en la segona meitat del text. L'autor ens comenta: "m'ha fet ràbia no fer més *social links*" (per les persones que sí que tingueu vida: els *social link* són les relacions que formes amb els personatges dels *Persona*). Aquí se'ns torna a plantejar una incògnita: està parlant de que no ha fet amics a la vida real o al joc? Més endavant comenta que es planteja "rejugar-lo", per la qual cosa ens podríem pensar que efectivament parla del joc. Però de seguida ens dona la pista definitiva: "déu ni do quant dura", és a dir, està parlant sense cap mena de dubte de la carrera de física UB (tot i que no entenem per què la voldria "rejugar", potser haurem d'esperar a la crítica al *Persona 5* per aclarir-ho).

Entrant a l'últim paràgraf se'ns planteja un repte mai vist fins ara: desxifrar el que ha escrit l'autor (cosa que no passaria si ho hagués fet a LaTeX; feu servir sempre LaTeX, que si no hi ha incidents). Similar al que passa a les classes de la Cesca, entendre el que hi ha escrit suposaria un esforç que des de Planta8 no estem disposats a assumir. És per això que deixarem l'anàlisi de l'últim paràgraf com a exercici al lector i omplirem l'espai que queda amb la lletra d'una cançó del joc:

<i>Tell me why you did it</i>	<i>Heartbeat, heartbeat</i>
<i>Every dream falling apart</i>	<i>It keeps on pounding</i>
<i>Tell me why you did it</i>	<i>Heartbreak, heartbreak</i>
<i>After the promise</i>	<i>ak</i>
<i>Still aching still aching</i>	<i>You tell me goodbye</i>
<i>Oh baby I need your love</i>	<i>Heartbeat, heartbeat</i>
<i>Looking so different</i>	<i>It keeps on pounding</i>
<i>Glaring street light</i>	<i>Heartbreak, heartbreak</i>
	<i>ak</i>
	<i>You tell me goodbye</i>

PD: El *Persona 3* és millor

PD2: Si teniu problemes per llegir el text, contacteu fisica@reycenter.com

TOP 5 LAVABOS MÉS

CONCHSEUMADRE DE LA FACULTAT

Et crida la mare natura i no saps on caure mort per donar barra lliure a les teves necessitats més primàries? Necessites buidar els tubs d'assaig però no saps en quin contenidor? Ganes de visitar can roca? Vols deixar-ho anar tot però et reprimeix el teu escàs domini del mapa geogràfic de la facultat? En definitiva, vols cagar i no saps on? Tranquil, el redactor d'aquest article ha passat pel mateix que tu i està a punt de condensar tota la seva experiència en aquestes pàgines. Aquí tens la review menys científica dels lavabos de la facultat.

El de l'atri:

Mordor, Vietnam, el despatx del Taron, res és equiparable al lavabo de l'atri. El que han vist aquelles quatre parets deixa l'11S en qualitat de "mal menor". Fossa sèptica o pou de ronya no fan justícia l'estat de perenne insalubritat d'aquells lavabos. Per acabar-ho d'adobar el trànsit constant de personal i la proximitat a l'atri impedeixen trobar la pau interior necessària per a l'escomesa. Res més a dir, sempre és bo començar pel pitjor, prometo que tot anirà a millor a partir d'aquí.

Discreció: Nul·la.

Salubritat: Brometa.

Encant: Has d'estar ben boig, pots sentir-te un entre els millors.

El de química:

Sé que, de bones a primeres, un pot pensar que res que tingui a veure amb els químics ens ha de dur res de bo. Però pensa-hi, estimat lector, quin acte de dominació més gran que el de cagar-te LITERALMENT a la seva facultat? Aquest és un lavabo prou higiènic amb una ca-

racterística fortor que fa pensar que aquesta salubritat ha estat aconseguida a base de força bruta i productes que en cap cas hauries de tirar a l'aigüera al laboratori de química. La ubicació, al fons d'un passadís prou poc visible, i l'aparença de back-room a primera vista el fan un lloc tranquil.

Discreció: Mitja-Alta.

Salubritat: Bona però amb mitjans dubtosos.

Encant: Té cert morbillo.

El de info:

No fa ni un semestre aquest era el lavabo més mític de la facultat. Gran, poc transitat i higiene constant en l'àmbit pràctic. Poesia i paraules de saviesa en l'artístic i filosòfic. Història de la facultat esbossada a les parets d'un indret que ja no és el que era. I és que aquest lavabo ha estat objecte d'una de les reformes més innecessàries de la facultat. Entre crits de protesta com "volem el pati petit", "rectorat encobridor" o "que no tanquin la copi", ningú, i ningú és ningú, havia sentit mai "pintem les parets del lavabo d'info". Records esborrats amb una pintura més grisa que l'ànima del responsable d'aquesta maniobra. Ves-hi, no hi perds res, però és gris. De totes les maneres possibles.

Discreció: Elevada.

Salubritat: Alta.

Encant: L'ha perdut tot. Només apte per gent morta per dins.

El de la biblio:

Aquest és el teu lavabo. Aquest és el teu lavabo si estàs disposat a obrir la porta de la biblioteca, mig-somriure a qui et creuis a l'entrada i procedir a fixar la mirada a la porta del lavabo. Caminar entre taules amb els ulls centrats en un objectiu, notar mirades com punyals clavats al clatell i, sobretot, ser jutjat. Tothom sap què vas a fer, no hi ha amagatall possible. Mai unes poques passes s'havien fet tan llargues i incriminatòries. Un cop acabat el passadís de la vergonya tot fa baixada: aquest és un lavabo net i polit com cap altre. El meu consell? Cap amunt i una punta d'orgull. No ets el primer ni l'últim. Junts som més forts.

Discreció: i (arrel de -1).

Salubritat: He playing chess while others play-checkers.

Encant: Apte si ets un notes.

Els del costat de l'ascensor:

Terreny pantanós. No et deixis enganyar per l'aparent tranquil·litat que s'hi respira. Un pot veure's temptat d'abandonar tot rastre d'educació i dignitat, estrènyer com si no demà i fer ressonar el seu petit cubicle d'intimitat. Tot molt bonic i alliberador fins que surts del lavabo i t'hi trobes el teu professor de capçalera amb els ulls esbatanats de no creure's el que acaba de presenciar. I sí, i tant, has estat tu. Tingues ara la santa cara de reclamar-li el teu aprovat amb un 3,2 al final. Ja no et pot veure de la mateixa manera i la vostra relació ja no podrà ser mai la que hi hauria d'haver entre un alumne i un professor. En certa manera és com jugar els daus: tot molt bé fins que pilles fort.

Discreció: T'encomanes a l'atzar i a Déu nostru senyor Octavi.

Salubritat: Bona de bon matí, davallada notòria cap al tard (professorat marranot?).

Encant: Sol davant la incertesa, apte per a membres de ludopatipetit.

Frases per Lligar a la Peixera

Tens els ulls fixats en algú de la peixera però no te fot ni cas? Desitges poder expressar els teus sentiments amb afecte, però encara mostrant que ets gent de ciència? Des de Planta 8 et proporcionem algunes frases que podràs usar per poder captivar aquella persona que te fa sentir papallones a l'estómac.

Besa'm i seré geòleg perquè notaràs el terratrèmol

Deus ser Riemann perquè sol vull parlar de la teva curvatura

Que tens una funció definida positiva als pantalons perquè això sol puja

Deus ser de Cerdanyola perquè m'acceleres les partícules

Et beso com beso una cinta de Möbius, sens mai arribar al final

Tan de bo ser la teva derivada així ser tangent a les teves corbes

Dec ser una funció d'ona perquè col·lapso quan em mires

Tinc una capacitat calorífica ínfima perquè amb res m'acalentes

Ets el schaummm per la forma en què necessito obrir-te cada dia

Abracem-nos fins a estar en equilibri tèrmic

Tant de bo ser enllaços pi i sobreposar-nos l'un a l'altre

Digues-me topòloga en com vull analitzar els teus punts frontera

Tu ets un relleu únic i jo, geomorfòloga

Deus ser la tectònica de plaques perquè em fas créixer la montanya

No seràs un aminoàcid essencial en virtut que necessito consumir-te per sobreviure

Ets com un oligoelement perquè amb tan poc em fas tanta cosa

Perdona ets radioactiva?, perquè quan soc a prop teu m'escalfo

Deus venir d'una geometria no-euclidiana perquè les teves corbes són d'un altre món

OPERACIÓ LLIGAR: SUCCESSOS DE PEIXERA

HISTORIA BASADA EN FETS REALS

Durant una tranquil·la tarda més de tardor en una taula al fons d'una peixera a mig omplir, es podia presenciar una colla de físics que aparentaven fer els seus rutinaris informes de termodinàmica. Però per aquests físics aquell no era un dia qualsevol, sinó que estaven immersos en una operació de vital importància: Ajudar a un d'ells a lligar. En aquest despietat món digital, es troben davant l'ardua tasca d'enviar-li un missatge a una noia.

Encapçalant l'operació es troba un espècimen que a primera vista sembla completament deficient en el que es tracta a habilitats socials, i allò és perquè ho és. En els crucials anys de desenvolupament cognitiu que suposen l'adolescència va prioritzar el Clash Royale a fer amics i encara li està passant factura. Així i tot, i per motius que escapen qualsevol comprensió lògica, sembla que els seus amics tenen fe en ell, confiant que aquest triomfarà en la seva missió d'aconseguir la molt anhelada cita amb la noia de la 0q0ual no deixa de fotre'ls la tabarra.

L'acompanya la seva mà dreta, expert de facto de l'operació donat el seu impressionant història que inclou "a vegades parla amb noies". Sense que li defalleixin els ànims, tot i que segons les seves pròpies estimacions les probabilitats que la noia que li agrada des de ja fa un any accepti sortir amb ell mai hagin superat el 15%, li dona la traca amb consells, hipòtesis i recomanacions. Sumant-se-li al bombardeig de conjectures, també tenim un tros de pa que semblaria mig normal fins que te'l trobes cantant "Toca'm els ous Maria" pel passadís. En aquest sembla que li faci tanta, o fins i tot més, il·lusió aquesta hipotètica cita del seu amic que si es tractés d'una cita pròpia. Acabant d'arrodonir el grup es troba l'estoic que no té temps per preocupar-se per aquesta mena de trivialitats, les quals s'interposen entre ell i el que és

realment important: Veure el següent partit del Barça, i els observa mig-desinteressadament mentre acaba el seu importantíssim informe de termo. Per rematar aquesta colla d'inadaptats es troba una única noia, preguntant-se com ha acabat essent arrossegada per aquest sarau i perplexa per l'elevada concentració de virginitat que és exhibida davant els seus nasos.

Després de mitja hora de rellotge i interminables debats i discussions, el bullici generalitzat acabà convergint en un missatge breu, poc assertiu, i encara menys comprometedor, convidant-la a alguna mena d'activitat lúdica, que envià un dit tremolós acompanyat de molts ànims. Amb una baixa i molt de patiment, finalment arriba l'esperada resposta. Al primer senyal d'acceptació en el nou missatge, el grup esclata en una celebració desenfrenada, fins que una inspecció més propera revela l'ambigüitat del missatge, que aquesta colla d'inadaptats és incapaç de desxifrar. Desesperançats per aquesta victòria prematura, vergonyosament redacten un segon missatge per a tractar d'aclarir la incògnita.

Amb la segona resposta, per fi hem arribat al veredict final: L'operació ha estat un èxit! La noia havia acceptat quedar amb ell! Torna l'atmosfera de disbauxa i el grup d'amics celebra el que senten com una victòria compartida, orgullosos de veure a un d'ells arribar tan lluny.

Si tu lector vols inexplicablement conèixer com acaba aquesta història, em sembla que hauràs d'esperar a l'edició de l'any vinent, o sinó que algun d'aquests amics acabi tant fins als pebrots d'haver d'aguantar la tabarra del protagonista d'aquesta història que decideixi revelar-ne públicament tots els detalls, la que passi abans de les dues.

HAIKUS

FISICOFACULTATIUS

Física UB és d'aquelles coses que costa descriure només amb paraules. És molt més que això. Emocions a flor de pell, contradiccions, tardes al bar i nits d'informes fins les mil. Moments en els que ho vols deixar tot i d'altres en què no et veus capaç d'encarar que tot plegat s'acabarà algun dia. És per això que des de Planta 8 ens hem posat tendres per intentar plasmar una petita part de tot això en format de tres versos. Llegeix amb el cor.

Jo només volia posar un euret,

fer un futbolín de tranquís.

Ara em diuen bombonet

Sèrie de punts

i la recta que els ajusta.

Regressió lineal

Ha tornat el solet a l'atri solar.

Sé que és mentida,

però els finals semblen tan lluny.

Ona partícula,

ser i no ser,

incerteses i macarrons

La teva carrera s'acaba,

tens 10 assignatures per recuperar,

guanyes l'unirun

Trío T1,

m'oblido de matinar.

Merda putox labs

RING RING fa el despertador.

Ni ha problemes de flab a primera.

Ni anirà la sara

Estic fent cinquè,

em vull matar

o entregar el TFG

TEST: QUIN QUARK ETS?

Quina assignatura prefereixes?

- a) Foft
- b) Electromagnetisme
- c) Relativitat general

Quin pokemon t'agrada més?

- a) Squirtle
- b) Torchic
- c) Snivy

No pots sortir de casa sense...

- a) Arracades
- b) Anells
- c) Collarets

Què fas quan estàs avorrit?

- a) Escoltar música
- b) Fer tiktoks
- c) Jugar a jocs de taula

La teva estació preferida és...

- a) Tardor
- b) Estiu
- c) Primavera

A quin planeta aniries a viure?

- a) Mercuri
- b) Venus
- c) Saturn

Amb què escrius les respostes dels exercicis?

- a) Llapis
- b) Bolí blau
- c) Bolí negre

Quina parella de lletres et crida més l'atenció?

- a) L+M
- b) S+B
- c) T+F

La física desapareix de cop, què fas?

- d) Plorar eternament
- e) Ser feliç

Tens l'habitació...

- d) Ordenada
- e) Desordenada

Sols cridar?

- d) Sí
- e) No

A una llitera dorms a...

- d) Dalt
- e) Baix

Al tres en ratlla ets...

- d) Creu
- e) Cercle

Resultat a la pàgina següent

RESULTAT

Ets la intersecció de les dues majories triades

	Majoria a)	Majoria b)	Majoria c)
Majoria d)	UP	CHARM	TOP
Majoria e)	DOWN	STRANGE	BOTTOM

ARA ETS UNA *Winx* !

UP - LAYLA

Fada de la matèria líquida, no hi ha fluid que se't resisteixi. Ets aventurera, esportista i tens molta força mental. Tot i les pressions familiars i els traumes et superes a tu mateixa tirant cap amunt.

DOWN - MUSA

Fada de la música, les cançons de Fisicom són la teva banda sonora durant exàmens, sinó caus en depressió. Tens un no-vio bastant pessim i això no ajuda al teu estat d'ànim però les teves amigues t'estimen igualment.

CHARM - STELLA

Fada de la llum, el sol i la lluna, ets encantadora i tens molt estil a l'hora de vestir. T'agrada parlar amb tothom i sortir de festa, cosa que t'ha fet repetir unes quantes assignatures.

STRANGE - BLOOM

Fada del foc, ets rara i encara estàs trobant la teva personalitat. T'abandonen al néixer i quan fas els 18 descobreixes que ets princesa, parles amb els animals i ets la líder del grup. Tens problemes més grans que la física.

TOP - TECNA

Fada de la tecnologia, tens memòria fotogràfica i unes quantes matrícules d'honor. Ets ordenada i et costa expressar els sentiments però sempre dius la veritat, per això ets el quark truth.

BOTTOM - FLORA

Fada de la naturalesa, beauty com el quark i carinyosa. Segurament volies entrar a la UAB però no tenies prou nota, no et saltes cap bioguateke perquè necessites connectar amb la gespeta.

PASSATEMPS

Cansat de termo, cosmo, flab fiesta i mandangueres vàries? Sort en tens de què Planta8 et porta els teus passatempers preferits perquè relaxis les neurones i tinguis menys ganes que mai de tornar a ser productiu!

Troba les 7 diferències!

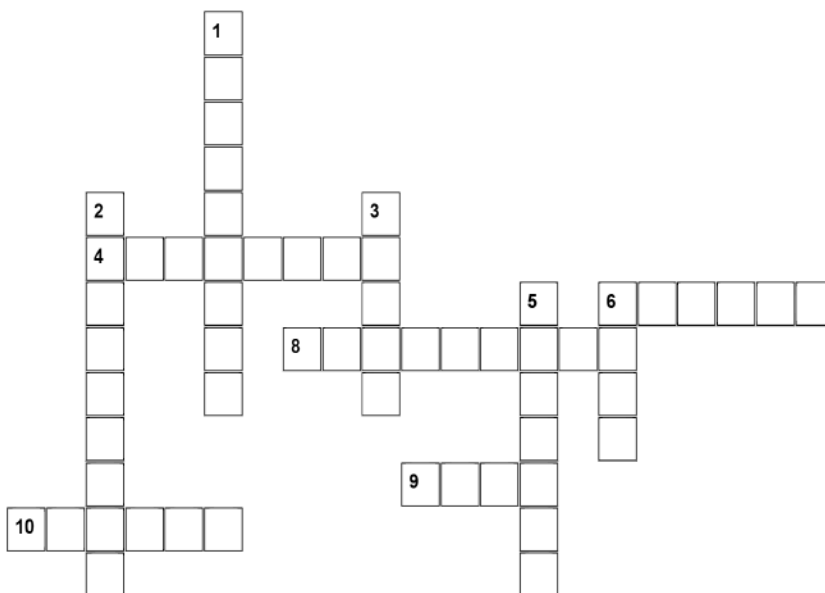

Hora de fer un sudoku!

4	9	2	7		6	1	3	5
7	1	3	5	9	4	6	2	
6	5		3	1	2	7	4	9
	6	7	2	5	3	4	9	1
2	3	9	4	7	1	5		6
5	4	1		6	9	2	7	3
1	2	4	9	3	5		6	7
9		6	1	4	7	3	5	2
3	7	5	6	2		9	1	4

Solucions

10 - Octavi	5 - Sunrisc
9 - Javi	4 - Iglesias
8 - Compuuu	3 - OSSMA
6h - Varela	2 - Cincuenta
6v - Vuit	1 - Petit

Horizontals

- Té uns bessons molt sòlid-rígid
- Ocupa mig paridari ell solet
- El senyor de la
- Té el bíceps més gran del sistema solar.
- El teu pop preferit a qui reses tres cops al dia.

Verticals

- Little playground
- Quants anys fa la revista?
- Colla de brètols que ens treuen el little playground.
- Tan de bo veure'l amb tu però mai més a mètodes 1
- Vuit.

Des de la més tendre infància	Senyor Rodríguez, ho veu bé des de les profunditats?	Atenció que puc estar patint efecte pissarra	Algú te alguna cosa a dir? Jo sí!
No està mal, no?	Tampoc cal encetar un debat al més alt nivell	*Fa senyals a un alumne perquè tanqui la finestra*	És divendres; bon cap de setmana
Ja sé que estic sent una mica críptic	*Compta els alumnes que hi ha a classe*	És immediat	Ep! No hem acabat!
Telèfons mòbils fora de les vostres vistes	*Equacions random a l'esquerra de la pissarra*	Compte!	*Es col·loca les ulleres amb el dit petit*

HORÒSCOP

A la frontera difusa entre la superstició i la mecànica quàntica, ens atrevim a explorar el misteriós món dels horòscops, ara amb el rigor d'un experiment mal dissenyat, però amb la fe cega d'un estudiant a qui li han aprovat física estadística per compensació. Sabem que els planetes tenen massa, però... tenen també mala llet? Poden els electrons influir en les teves relacions amoroses si Mercuri està retrògrad i tu no has anat a classe des de març? En aquesta secció, combinarem astrologia amb física, amb la mateixa lògica que combina un tauró amb un monocicle: no serveix de res, però pot servir com a personatge en una partida de rol. Benvinguts a l'únic horòscop on les prediccions tenen la mateixa precisió que una mesura de constants feta amb un regle de plàstic:

ÀRIES ♈

amor: Tira-li la canya al noi tímid de primera fila. No aconseguiràs deixar de ser verge, però tindràs una nova parella pels laboratoris i el final de Física Estadística aprovat

salut: Menjar tan sovint al bufet del bar no et durà enlloc més que a l'hospitalització per excés de colesterol en les teves artèries. Menja alguna cosa que no sigui carn de tant en tant, fes el favor

feina: Entraràs com a becari a l'ICCUB i t'hauràs de passar hores i hores escoltant als professors d'Astronomia plorant per la finalització de GAIA

pedra: Una llamborda del carrer de Barcelona amb el dibuix de la flor

vidre: El de les finestres que donen al pati petit

anticatàstrofe: Podràs fer tota la carrera sense haver de fer una incidència a secretaria

TAURE ♉

amor: Regala-li un croissant del bar al teu crush. Si accepta, pren-t'ho com el més a prop que estaràs mai d'una relació

salut: Passaràs a tenir intolerància al gluten després de les 300 cerveses d'aquest estiu i no podràs comprar cap menú del bar

feina: Tira currículum a Reycenter, fes-me cas: trabajo@reycenter.com. Els pocs dies que li quedin a la copisteria segur que et permeten guanyar alguns diners

pedra: La magnetita

vidre: Una lent prima del laboratori d'òptica

anticatàstrofe: Tauràs la nota més alta de Mètodes 1 (6,1) amb el Palassini

BESSONS ♊

amor: A primera vista. Per això, acabes d'enamorar-te de Planta8. Contacta'ns a planta8@gmail.com, per instagram (@planta8), bluesky (@planta8) o twitter (@tuiteit)

salut: Una cosa, no estem aquí per fer miracles. Tens una salut de merda, no ho canviarà perquè ho digui la conjunció de Venus i Saturn

feina: Et contractaran com a conserge al punt d'informació de química, però et faran fora perquè no hauràs passat el període de prova

pedra: Les del ronyó

vidre: El de la pantalla del teu telèfon

anticatàstrofe: Milloraràs el teu rendiment durant una tempesta solar que arribi a la Terra

CRANC ♊

amor: Tens molta fama de tirar-li la canya a tothom, però la veritat és que no saps estar callat. Perdràs el teu millor amic perquè es pensarà que estàs lligant amb el seu crush

salut: Menja bé, caga fort i no li tinguis por a la mort

feina: Et contractaran com a segurata de la facultat. Tu havies defensat l'obertura del pati petit, però ara hauràs de vigilar que ningú hi entri. Ets un venut

pedra: Qualsevol

vidre: El de l'ampolla de les selectes

anticatàstrofe: Sortiràs en millor posició que la resta d'una explosió volcànica

LEÓ ♌

amor: Dues persones amb les que t'has lliat de festa començaran a sortir i tu no ho podràs suportar. Estaràs el que queda de carrera obsessionat amb ells

salut: Començaràs a tenir pèrdues de memòria per culpa de l'angoixa que t'està causant la carrera i et quedaràs calb i també començaràs a tenir pèrdues de memòria

feina: Per què llegeixes això? Si tu ets fill de pares rics, no hauràs de fer res a la vida i estàs fent la carrera de física per avorriment. Fora d'aquí futur explotador

pedra: Un glaçó

vidre: Un glaçó

anticatàstrofe: Et salvaràs de contagiar-te d'un virus en una pandèmia mundial

VERGE ♍

amor: Al festival de primavera intentaràs lligar amb qui sigui, però no tindrà efecte i rularan pels grups de Whatsapp videos teus absolutament begut ballant amb el Sordi Jalvadó

salut: Durant el laboratori d'Òptica t'apuntaràs als ulls amb un làser a màxima potència i et cremaràs la retina perdent un 60% de la visió. Això et permetrà optar a beques per a estudiants amb discapacitat. Necessites que t'ho llegeixi en veu alta?

feina: Començaràs a editar-li els vídeos a un divulgador científic de poca tirada i suspendràs totes les assignatures matriculades perquè no tindràs prou temps per estudiar

pedra: Un tros de grafit

vidre: Transparent

anticatàstrofe: No agafaràs una malaltia de transmissió sexual a la colla castellera

BALANÇA ♎

amor: El professor de laboratori de Termodinàmica t'emparellarà amb l'amor de la teva vida, però cap dels dos ho sabreu en el moment. Com que al laboratori de termo no s'hi pot lligar, no et menjaràs un rosco

salut: Et diagnosticaran ligma en estat avançat tot i haver estat molt pendent de no contagiar-te

feina: Passaràs una temporada treballant 10 hores diàries a Frankfurt Pedralbes. Com a mínim quedaràs una mica moreno de passar tanta estona davant de les planxes

pedra: Una pedra de crack

vidre: Un polaritzador

anticatàstrofe: T'agafaran en una feina mal pagada (2€/h) que farà pujar el PIB del teu grup d'amics

ESCORPÍ ♏

amor: Després d'anys d'experiències traumàtiques trobaràs parella després d'haver-te quedat seminu a unes coulòmbies. Durareu almenys fins que algun dels dos vagi d'Erasmus

salut: Seràs incapaç de posar-te malalt i cada cop que intentis anar al CAP a per un justificant fals, et faran fora de males maneres

feina: Et contractaran com a passador de cançons al karaoke Nicks, però com et matricularàs de tardes no alterarà els teus horaris de son

pedra: Fluid no newtonià

vidre: Un plat de Duralex

anticatàstrofe: Tindràs connexió a Internet durant una apagada elèctrica generalitzada

SAGITARI ♐

amor: Fa molt de temps que busques parella tant si com no i la trobaràs en el lloc més inesperat. Li demanaràs ajuda al Chat GPT per a lligar i acabaràs enamorant-te d'ell.

salut: Un brot de salmonel·losi causat pel peix barat que compres farà que no puguis anar a classe durant 3 setmanes i et perdràs 4 parcials.

feina: Hauràs de triar les assignatures d'aplicada per poder aprovar la carrera, si t'hi esforces, podràs obtenir una mitjana acadèmica per sobre d'un 6

pedra: La Lluna

vidre: MDMA

anticatàstrofe: Sonarà la teva cançó preferida un dia que surtis a Salamandra

CAPRICORN ♑

amor: Saps de sobres que aquella amistat amb el teu millor amic no és normal i per més que ho neguis, penses sovint en com seria si fóssiu parella i no et desagradaria. Per sentir-te millor, apadrinaràs a 2 persones junt amb ell
salut: Agafaràs mononucleosi després d'haver llepat el tap del boli del teu company de laboratori
feina: Perdràs l'accés al drive després d'esborrar tot el contingut del 7è semestre
pedra: Urani enrquit
vidre: El de les ulleres de sol
anticatàstrofe: Podràs enviar un missatge alertant a qui vulguis 2 hores abans d'un atemptat

AZUARI ♊

amor: Deixa de fugir d'aquella persona amb qui et vas estar parlant després de la sortida a Razz de l'any passat. Dóna-li un intent i confirma totes les sospites que tenies: és mala persona
salut: Després d'escalfar als microones del menjador el teu menjar quedarà contaminat de tots els al·lèrgens possibles. Per sort, tens una salut de ferro i només et farà reacció l'òxid que ha caigut de la resistència superior
feina: T' enxamparan fent contraban dels Schaums de la biblioteca i et congelaran l'expedient. Hauràs de fer treballs a la comunitat netejant pintades dels lavabos
pedra: Corall
vidre: Un tub d'assaig
anticatàstrofe: T'enviaran un missatge d'alerta 2 hores abans d'una inundació

PEIXOS ♋

amor: El que queda d'any te'l passaràs fent likes a una app de cites sense cap èxit real, però i les experiències, eh?
salut: Uns pensaments obscurs et començaran a rondar pel cap fent-te replantejar el teu futur fins que decideixis canviar-te de carrera
feina: Intentaràs treballar a una acadèmia universitària, però tots els teus alumnes acabaran suspenent i et posaran a repartir fulletons de propaganda a l'entrada de Diagonal
pedra: Montserrat
vidre: El de les ampolles d'aigua del bar
anticatàstrofe: Trobaràs una habitació a Barcelona amb finestra i per menys de 500€ abans que acabi l'any

CARTES DEL TARON

1. El Mag (invertit)

Posició: Passat recent

Interpretació: Vas començar la carrera amb grans esperances i la il·lusió d'arribar a ser el pròxim Einstein català. Però després d'una setmana de problemes impossibles i una integral triple que et va portar a qüestionar la teva existència, vas descobrir que el veritable misteri de l'univers és el funcionament de l'Eduroam.

2. La Torre

Posició: Present

Interpretació: A hores d'ara, vius col·lapsat entre pràctiques de laboratori que fan inventar més dades de les que demanen al guió, professors que parlen més ràpid que la llum i una beca que cobreix exactament 5 partides de futbolí. Però no pateixis: la Torre només significa destrucció total si no entregues el treball d'Òptica abans de divendres.

3. L'Estrella

Posició: Futur pròxim

Interpretació: Tot i el caos, et ve un període de claredat i inspiració! Potser entendràs per fi què nassos vol dir "funció d'ona normalitzada". Potser no. Però com a mínim, aconseguiràs aprovar amb un 5.01 i sentir-te com si haguessis guanyat un Nobel. I això, amic/a físic/a, ja és molt.

Conclusió astronòmicament acurada:

El teu destí és incert, però com una partícula en un doble esvoranc, sempre tens dues opcions: seguir endavant o passar-te a Belles Arts. L'univers conspira a favor teu... però amb una mica de mala llet.

TAULELL D'ANUNCIS

CLASES DE INTRODUCCIÓN AL ITALIANO

Pregunte por Mederico Fescia en el bar o por Nossio Aletari en el punto de información

¡ANTONIO LOBATO!
¿Quieres saber cuánto vale tu coche? ¡Sí, claro!

En compramostucoche.es consigues la mejor oferta. Fácil, rápido, online.

Tens caspa?

Nosaltres també!*

* Planta8 conté un 95±80% de caspa

VENC EL SHAUM
A 18,88€

Olis Cor&Olis

El seu sabor et deixarà sense veu

ET DIUS PAU? Enhorabona, tens un nom únic i singular! Busca un altre Pau i pregunta per l'exclusiu grup de Paus i reclama un exclusiu regal exclusiu!

Matrícules obertes al juny!!! beques@ub.edu

Maluenda

Fumar mata

Ferretería Pedro Sierra

Carrer Pau Gargallo. 17
Obert de 9h a 18h

1 Fonament

1.1 Mesura d'una quantitat afectada de dispersió estadística

La dispersió estadística veiem aparèixer en el procés de mesura, amb moltes analogies (i també alguna diferència) amb el problema d'encantar en el tir a una diana, que s'estructura en aquesta pràctica. En aquest sentit cal indicar que:

- Quan es pretén mesurar una quantitat desconeguda, μ , obtenim una única lectura x que coincideix amb μ . La causa d'aquesta no coincidència pot venir de la imprecisió (o una combinació de tots dos). En aquest cas, el resultat és una única lectura.
- Si repetim la mesura N cops, obtenim una sèrie de lectures $x_1, x_2, \dots, x_N$ que s'estructura en una sèrie de lectures.
- Aquesta distribució té una certa dispersió, que depèn de les condicions de mesura.
- El que s'ha de fer en els casos de dispersió, és aplicar la teoria de la probabilitat (o la teoria de la inferència) a les lectures.
- La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.
- Seguint amb la teoria de la probabilitat, s'estructura en una sèrie de lectures.
- La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

sera vigada la desviació, però que l'estimem com a la mitjana dels valors obtinguts. Podem obtenir l'estimació $\hat{\sigma}$ com la desviació dels valors obtinguts a la seva mitjana aritmètica.

- Aquesta desviació, com que els punts obtinguts estan més propers a la mitjana que al valor esperat, subestima la desviació. Per aquest motiu s'introdueix la correcció de Bessel, i
- La quantitat que dona una estimació estadística del vari de prop està el valor mitjà obtingut a partir de les mesures, $\bar{x}$, del que es pretén obtenir, μ , és la desviació de la mitjana que pot ser estimada del límit central val

$$(\hat{\sigma})_{\text{Bessel}} = \hat{\sigma}_{\text{Bessel}} = \frac{s}{\sqrt{N}} = \frac{s}{\sqrt{N}}$$

on N és el nombre de valors que hem mesurat

- Així doncs, si N és prou gran i se'n té del que diu el Teorema del Límit Central) amb una probabilitat d'error aproximada del 68%, es pot afirmar que:

$$\bar{x} - \hat{\sigma} < \mu < \bar{x} + \hat{\sigma}$$

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

La teoria de la probabilitat s'estructura en una sèrie de lectures.

1.4 Desviació

Distribució gaussiana

2 Dispositiu experimental

- Taula
- Lloc de tir a la diana
- Recipient de protecció per a la diana
- Full quadrat, en intervals de 10 mm, una per les proves de posició

3 Procediment experimental

3.1 Preparació per a la sèrie de tres

Ara farem una sèrie de proves de tir destinades a que es acostumen a fer l'experiment i es realitza la posició. Cal assegurar el full quadrat (amb la quadrícula) sobre cap a l'interior de la diana, i se'n plegar, a l'interior del recipient de protecció. La diana s'estructura en una sèrie de lectures.

Subjeteu el full per la seva part posterior de forma que aquest quedi amb la part cap avall, a una alçada aproximada d'un 100 cm sobre la vertical del centre de la diana. La diana s'estructura en una sèrie de lectures.

3.2 Realització de la sèrie de tres

Prevedim, ara, a efectuar una sèrie de 100 tirs (50 per cada estudiant del grup) sobre la diana. Els tirs s'estructura en una sèrie de lectures.

4.3 Taula de freqüències (coordenada y)

Utilitzant la funció `np.histogram`, i amb un interval de comptatge $\Delta y = 4$ mm, obtenim una taula de freqüències $h(y)$ de les mesures dades. Amb aquestes dades $h(y)$, determinem els valors de la mitjana i la desviació típica de les coordenades y dels impactes i anem-los a la taula.

```
bins = np.arange(min_y, max_y, 4)
freqs, bin_edges = np.histogram(x, bins=bins)
bin_centers=(bin_edges[:-1] + bin_edges[1:])/ 2
```